

Izobraževanje delegatov

Delavska univerza Velenje je preteklem letu poleg ostalih blisk družbenega izobraževanja

organizirala 25 seminarjev za delegate in člane samoupravnih organov v delovni organizacijah

TUŠ Šoštanj, Galip Šoštanj, Vegrad, Era, Lesna in REK. Skupno se je od 852 prijavljenih delegatov seminarja redno udeleževalo 536 delegatov. Seminar je trajal za posamezno skupino 17 ur. Delegati so se lahko seznanili z družbeno ekonomsko ureditvijo SFRJ, njeno družbenopolitično ureditvijo, temelji delegatskega in skupščinskega sistema, o samoupravnih sporazumih in družbenih dogovorih, s komuniciranjem v delegatskem sistemu, interno zakonodajo v delovni organizaciji, ljudsko obrambo in samozaščito, gospodarjenjem v temeljnih organizacijah združenega dela ter s programom razvoja delovne organizacije. Večinalušateljev je ob zaključku izjavila, da so na seminarju pridobili zelo veliko. To znanje bodo lahko koristno porabili pri opravljanju družbenopolitičnih funkcij. Pripomnili pa so tudi, da bi bilo takšno izobraževanje potrebno za slehernega delavca samoupravljalca.

NE

naš čas

16. jan. 1976 - Leto XII. - Št. 2 (311) - Cena 2 din
Glavni urednik Ljuban Naraks
Odgovorni urednik Stane Vovk

SREČANJE INTERNIRANCEV

Sekcija za internirance pri občinskem odboru zveze združenj borcev NOV Velenje vsako leto organizira srečanje za nekdanje internirance. Tudi to nedeljo so se interniranci zbrali na tovariškem srečanju v delavskem klubu, kjer so obujali spomine na huda leta, ki so jih preživeli v italijanskih in nemških taboriščih, sprejeli pa so tudi delovni program. V imenu občinskega odbora zveze združenj borcev je zbrane internirance pozdravil Slavko Vrtačnik.

● POD RAZVALINO ŠALEŠKEGA GRADU ŽE SEDEMESET METROV DOLG ROV

Konec meseca hrib predrt

V ponedeljek smo se znova oglašili na gradbišču za Šaleškim gradom, kjer dvajset delavcev Zasavskih premogovnikov - TOZD Rudarska gradbena dela vrta predor pod Šaleškim gradom, ki pa ne bo služil le, kot je predvideno, prometu, ampak bo tudi kot zaklonišče.

Kako daleč ste že z deli, smo vprašali vodjo gradbišča Martina Jevška.

„Pripravljalna dela smo začeli že konec novembra, 4. decembra pa smo začeli tudi vrtati v hrib. Zdaj delamo tako imenovani raziskovalni rov, ki bo dolg 80 do 90 metrov, širok 3 metre, in visok 2,5 metra. Ta

rov nam bo pokazal iz kakšnega materiala - kamenin je sestavljen hrib.“

Gradnja predora seveda ni enostavna. Zavedati se je treba, da gre po pomembnim zgodovinskim objektom, poleg tega

pa morajo delavci paziti tudi, da ne bi morebiti poškodovali okoliških objektov. „Delamo meter in pol dolge vrtine, vanje pa damo le 300 gramov razstreliva.“ je povedal Martin Jevšek.

Kako daleč pa ste že prišli v hrib?

„Če ne bo kakšnih težav, bomo hrib predrti konec tega

Dobro obveščeni občani - dobri samouprav - ljavci

meseca. Seveda ne bo takšna odprtina, kot na vzhodni strani, ampak bomo za zdaj naredili le majhno luknjo v premeru 150 milimetrov za zračenje. Če bi že sedaj napravili takšno odprtino kot je na zahodni strani, bi skozi preveč vlekli veter in bi bilo zelo težko delati. Ali pa bomo naredili normalno odprtino in jo zaprli z vrati.

Danes (ponedeljek) je rov dolg že 57 metrov. V tem tednu bomo predvidoma prišli do sedemdesetega metra; tako da nam bo ostalo do konca le še 10 do 15 metrov.“

Je teren trd za vrtanje? „Prvih 40 metrov je bil apnenec, le vmes je bil od desetega do petindvajsetega metra nekompaten teren. Zato smo morali na tem delu predora vse delati na zatik, ki je zahteval tudi več podpornega materiala. Tudi sedaj, ko gre vrtanje raziskovalnega predora h koncu, bomo morali delati veliko bolj previdno, ker bomo morali paziti, da ne poškodujemo objektov.“

Začetek raziskovalnega rova. Seveda bo predor veliko večji, tako da bo skozenj možen dvosmerni promet.

Posvetovanje o uresničevanju delegatskega sistema

V pripravah na bližnji seji občinskih konferenc Socialistične zveze delovnega ljudstva, na katerih bodo razpravljali o predlogu družbenega dogovora o uresničevanju družbene samozaščite občini Velenje ter o uresničevanju delegatskega sistema, je dal Izvršni odbor občinske konference SZDL Velenje pobudo za sklic razpravnih sestankov izvršnih odborov krajevnih konferenc SZDL skupaj s člani delegacij za zbor združenega dela in za samoupravne interesne skupnosti.

Tako so se zadnje dni sestali člani izvršnih odborov krajevnih konferenc SZDL, člani delegacij ter vodstva krajevnih skupnosti krajevnih skupnosti Velenje - Center desni breg, Velenje - Stara vas, Šoštanj, Velenje - Šalek - Gorica, Stara Velenje, Velenje - Monovo, Podkraj - Kavče, Martno ob Paki, Lokovica, Ravne, Sentilj, Topolšica, Češvec in Bele vode.

Na teh posvetovanjih so ocenili delovanje delegatskega sistema ter spregovorili o uresničevanju načel družbene samozaščite. Ugovoritve s posvetovanj bodo služile za pripravo gradiva za bližnji seji Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje.

Nocoj v knjižnici »Gimnazijka«

Danes bo v velenjski knjižnici večer domačega filma, ki ga prireja kino klub Gorenje. Predvajali bodo film Gimnazijka, ki ga je posnel po istoimenskem romanu pisatelja Antona Ingoliča mladi celjski amater Stanko Jost.

Gimnazijko je kinoklub Gorenje že predvajal v Velenju v okviru petkovega kulturnega večera. Vendar, ker je bilo zanj izredno veliko zanimanje, bodo film nocoj ob 19. uri v knjižnici ponovili.

Srečanje upokojencev Gorenja

Ob novem letu so se srečali upokojenci tovarne Gorenje, Velenje. Na povabilo tovarniške konference sindikata so si ogledali nekaj novih prostorov v tovarni, nakar so novoletno razporeženo nadaljevali na zakuski. Upokojenci Gorenja se srečajo v tovarni vsako leto in lepo je videti v podjetju tiste, ki so nekoč tu delali. Gorenje na svoje nekdanje sodelavce torej ne pozablja. Poleg srečanja, razgovora, novoletnih želja so jim letos pripravili še spominska darila.

H.J.

O VELENJSKEM PARKU

Zbor delegatov delovnih ljudi in občanov ter vodstva družbenopolitičnih organizacij v krajevni skupnosti Velenje - Stara vas so za petek, 16. januarja, sklicali ob 18. uri v prostorih godbenega doma v parku razgovor o stanju in pripravi akcijskega programa za sanacijo oziroma ureditev parka, jezera in športnih objektov. Na razgovor so povabili predstavnike občinske skupščine, skupnosti mestnih krajevnih skupnosti, drugih krajevnih skupnosti na območju Velenja ter delovnih organizacij, ki imajo sedež v krajevni skupnosti oziroma poslujejo tam enote. Na posvetovanje pa so povabili tudi predstavnike več samoupravnih interesnih skupnosti.

BLAGOVNICE VELENJE NUDIJO

ZIMSKO KONFEKCIJO IN ZIMSKO OBUTEV OD 20 DO 50% CENEJE!

● Nesoglasje v Adis Abebi

Izredno zasedanje Organizacije afriške enotnosti v Adis Abebi, ki so ga sklicali, da bi na njem poskusili najti sprejemljivo rešitev za angolsko državljansko vojno, se je končalo povsem neuspešno.

Afriške države, ki so jih na izrednem zasedanju v etiopski prestolnici zastopali predsedniki držav ali vlad in zunanji ministri, se namreč nikakor niso mogle zediniti za skupen pogled na angolsko dramo in predlagati za vse sprejemljivo rešitev.

Problem je bil, najkrajše rečeno, v naslednjem: koga priznati kot edinega zastopnika angolskega ljudstva in komu priznati, da ga pošteno in pravično podpira.

Medtem ko je bila okroglo polovica afriških držav za to, da priznava vlado dr. Agostinha Netta (vodjo MPLA) in LR Angolo kot edino zakonitno angolskega ljudstva, so bili drugi mnenja, da naj bi se Nettovi vladi pridružila tudi druga dva nekdanja odporiška voditelja – namreč Holden, ki vodi FNLA in Savimbi, ki vodi UNITA.

Približno v takem razmerju so bile države razdeljene tudi glede tistih neafriških držav, ki podpirajo eno od naštetih strani: nekateri so menili, da je treba v obdobju tujega vmešavanja v Angolo obsoditi vse enako (se pravi tako Združene države Amerike kot Sovjetsko zvezo ali Južnoafriško republiko – kar je, denimo, zastopal zambijski predsednik Kaunda), drugi pa, da je treba ločiti vlogo Sovjetske zveze in drugih socialističnih držav (Kube na primer, ki je poslala v Angolo nekaj tisoč vojakov, tako vsaj poročajo zahodne tiskovne agencije) od vloge Američanov.

Señi delegacij so se torej razšli ne da bi dosegli kompromis, delo pa bo nadaljeval (vendar s hudo megljenimi obeti) poseben komite dvanajstih držav, ki so ga ustanovili lani pri Organizaciji afriških držav posebej za take primere.

Toda napovedi so mračne: malo je verjetno, da bi lahko ta

komite dosegel kakršnokoli rešitev, saj so razlike v stališčih afriških držav vendarle prevelike, da bi jih lahko uskladili. V bistvu so si enotni zgolj glede enega: namreč obsodbe južnoafriške intervencij v Angoli – to pa je premalo.

Kot vse kaže, se bo bodočnost Angole odločala na bojnem polju, kar pa pomeni še več zrtev angolskega ljudstva in še več tujega vmešavanja.

● Palestinci pred Varnostnim svetom

Na posebnem zasedanju Varnostnega sveta Združenih narodov, sklicanem, da bi na njem razpravljali o bližnjemzhodni krizi, je v ponedeljek uvodoma nastopil eden izmed voditeljev Palestinske osvobodilne organizacije Faruk Kadum in tako pred tem forumom svetovnega parlamenta razgrnil paleto problemov svojega ljudstva, ki se vedno bori za tisto, kar večina drugih narodov tega sveta že ima: svobodo, neodvisnost in suverenost državo.

Izrael se tega sestanka varnostnega sveta ne udeležuje ker noče sedeti za isto mizo s Palestinci. Pri tem ga podpirajo Združene države Amerike, ki so se sicer v zadnjih nekaj dneh trudile, da bi dosegle pri Izraelcih nekoliko prožnejše stališče glede pogovorov s Palestinci.

Palestinski predstavnik je terjal uresničitev zakonitih pravic svojega ljudstva – med drugim ustanovitve države Palestine, v kateri bi, kot je dejal, enakovredno živeli v miru in slogi vsi, Zidje, muslimani, kristjani in drugi.

● Bejrut v plamenih

Desničarske enote so medtem izzvale novo krizo v Libanonu, kjer so obkrožile več palestinskih taborišč in prerezale oskrbovalne poti. Zaradi tega so se vneli novi, še silovitejši boji, ki so terjali več sto mrtvih in ranjenih in vnesli v že tako dovolj upustošeno deželo še večje razdejavanje.

Najpomembnejši nalogi: nadaljnje poglobljanje samoupravljanja in krepitev družbene samozaščite

Pred občinsko konferenco SZDL Velenje in njenim predstvom je v letošnjem letu vrsta pomembnih nalog tako glede nadaljnega uresničevanja delegatskega sistema oziroma poglobljanja ustavne vsebine samoupravljanja kot uresničevanja družbene samozaščite v občini.

Člani izvršnega odbora in predsedstva občinske konference socialistične zveze smo se odločili, da bomo obiskali štirinajst krajevnih skupnosti ter na kraju samem ugotovili, kakšno je dejansko stanje glede uresničevanja družbene samozaščite, nam je v zvezi s tem dejal sekretar občinske konference Tone Šeliga.

„Prvi dobljeni podatki kažejo, da smo na tem področju naredili veliko premalo. Čeprav so v večini krajevnih skupnosti že organizirali tako imenovane koordinacijske komisije, ki naj bi nadzorovale izvajanje družbene samozaščite, ugotovljamo, da občani v pretežni meri še ne razlikujejo nalog družbene samozaščite od pojma splošna ljudska obramba. Družbene samozaščite ne dojemajo kot naloge slehernega državljana kot je to opredeljeno v ustavi, ampak menijo, da je to stvar milice, sodišča in drugih organov. Zavedamo se tudi, da bomo naloge s področja družbene samozaščite toliko bolj izvajali,

kolikor bolje bomo organizirani na vseh področjih. Tako imamo doslej že v vseh krajevnih skupnostih organizirane osnovne organizacije zveze socialistične mladine. Skoraj povsod tudi organizacije zveze borcev, v večini pa tudi osnovne organizacije zveze komunistov.

Vendar s tem, ko so te organizacije ustanovljene še ne moremo reči, da je tudi samo delo steklo tako kot bi moralo. Sestanki, ki jih imamo te dni s posameznimi krajevnimi skupnostmi, kažejo, da se z ustanovitvijo teh organizacij razen majhnih izjem v krajevnih skupnostih ni še nič spremenilo. Organizacije so tako rekoč za zdaj še v glavnem samo sebi v namen. Ne vključujejo se še dovolj v delo krajevne skupnosti.

Nadalje smo ugotovili, da razen v eni krajevni skupnosti, še nikjer niso razpravljali o vprašanih družbene samozaščite. Vendar temu ni toliko krivo slabo delovanje krajevnih

konferenc SZDL in drugih organov v krajevni skupnosti, kot morda bolj nepovezanost med krajevno skupnostjo in občinskimi organi. Poleg tega so bile krajevne skupnosti tudi premalo informirane v zvezi s tem. Težava je tudi v tem, ker tako v občinskem kot v statutih krajevnih skupnostih še niso opredeljene naloge s področja družbene samozaščite.

Sestanki z mestnimi krajevnimi skupnostmi so pokazali, da je veliko primerov raznih „klatežev“. Gre za ljudi, ki prihajajo v Velenje in so brez zaposlitve ter brez stanovanja. Zato spijo po raznih kletah, stanujejo pod lažnimi naslovi. V zvezi s tem je bil v vseh mestnih krajevnih skupnostih sprejet sklep, da se v prihodnje ne bo mogel nihče prijavit na matičnem uradu, če ne bo imel potrdirila o zaposlenosti.

Nadalje ugotovljamo, da ni novih hišnih redov. Velikega pomena pa je tudi vprašanje varstva okolja, čuvanje naše imovine po hodnikih, kletah, pa tudi stanovanjih. Za vse to pa smo velikokrat sami krivi, ker pač to omogočamo.“

Kako pa poteka uresničevanje delegatskega sistema v krajevnih skupnostih?

„Lahko rečemo, da smo organizacijske oblike v krajevnih skupnostih glede tega dobro izvedli še vedno pa marsikje ne ločijo razlik med vlogo zbora delegatov in sveta drajevnih skupnosti, še bolj zaskrbljujoča pa je ugotovitev, da tudi delegacije slabo delajo, oziroma da ponekod dobro delajo delegacije za zbor krajevnih skupnosti pri občinski skupščini, drugod pa splošne. Delo posamezne delegacije je v veliki meri odvisno od dela njenega predsednika. Tam kjer je predsednik zelo aktiven, tudi delegacija dobro dela. Ob tem je še zlasti pomembna ugotovitev, da marsikje nimajo pogojev za delo, veliko pripomb pa je tudi glede gradiva. Pogostokrat ga dobijo prepozno, zato ga ne morejo vsi predelati.“

Kako pa je z izobraževanjem delegatov?

„V glavnem smo imeli za vse delegate zbora združenega dela seminarje, za delegate iz krajevnih skupnosti pa smo v zvezi s

tem premalo naredili. Zato bomo ena izmed naslednjih nalog občinske konference nedvomno tudi organizacija seminarjev za predsednike svetov krajevnih skupnosti in delegacij, nato pa še za vse člane delegacij.

Ti sestanki v posameznih krajevnih skupnostih so tudi pokazali, da se krajanje premalo zanašajo za delo delegacij. Danes še nobena ni poročala o svojem delu zboru delegatov ali zboru občanov, čeprav bi morala to storiti najmanj dvakrat na leto. Morda je temu krivi tudi to, ker v statutih razen dveh ali treh primerih še niso opredeljene naloge delegacij prav tako delegacije še nimajo poslovnika. Potrebna pa bo tudi večja povezanost med delegatsko prisrčno pri skupščini občine in krajevnimi skupnostmi.

Iz pogovorov smo še ugotovili, da krajanje premalo poznajo programe krajevne skupnosti, na drugi strani pa je vse več zahtev, da bi bilo treba ustanoviti posebno delegacijo tudi za področje samoupravnih interesnih skupnosti.“

Kako bi torej strnili naloge občinske konference in predstvom v prihodnje?

„Nadaljnje poglobljanje samoupravljanja in izvajanje družbene samozaščite bosta nedvomno med najpomembnejšimi nalogami v tem letu.“

Že na tretji seji občinske konference SZDL, ki bo sred prihodnjega meseca, bomo tema vprašanjem posvetili vsa pozornost. Poleg tega bomo morali na predsedstvu v prihodnjem obdobju – prva seja bo že ta mesec – spregovoriti o družbenem dogovoru o razporejanju dohodka.

Ustanoviti bomo morali še nekatere komisije in organe. V tem prvem obdobju pa so naloge predsedstva posvečena zlasti vprašanju informiranja občani, organiziranosti družbenopolitičnih organizacij v krajevnih skupnostih in prevarjanju učinkovitosti njihovega dela. Stekle bodo tudi priprave na četrto sejo konference, na kateri bomo morali spregovoriti tudi o problemih delavske unije, vzgojno izobraževalnega zavoda. Skratka, sploh o pripravah na usmerjeni šolski program, ki ga bomo začeli v šolskem letu 1976-78.“

● REKLI SO TE DNI:

SERGEJ KRAIGHER:

– Zavedati se moramo, da so socialistična zveza, sindikati, zveza socialistične mladine pa tudi druge družbenopolitične organizacije pridobitev naše socialistične revolucije. Dejstvo, da ustava neposredno opredeljuje njihovo funkcijo v samem družbenopolitičnem sistemu, je pridobitev naše revolucije. To pa pomeni, da je to pridobitev vsakega delovnega človeka, ki preko njih uveljavlja svoje interese. Zato je delo in ustrezna aktivnost v teh organizacijah ne samo dolžnost organizacij kot takih, ampak je to pravica vsakega delovnega človeka.

MARIJAN BRECELJ:

– Veliko se govori o tem, da si izvršilni in upravni organi v občinskih skupščinah tako ali drugače prilajajo oblast, da odločajo o vseh tistih družbenoekonomskih vprašanih, ki so neposredno povezana z osnovnimi interesi ljudi. V bistvu pa gre bržčas le za iskanje metode njihovega dela. Ta bi moral izhajati iz pogojev delegatske občinske skupščine.

VLADO JANŽIČ:

– Samo idejno enotna zveza komunistov bo v našem socialističnem samoupravnem sistemu tudi akcijsko učinkovita. Takšna zveza komunistov pa bo potem tudi resnični dejavnik in najpomembnejši udarni in akcijski odred delavskega razreda v sistemu socialističnega samoupravljanja, v katerem se delavsko-razredni interes še vedno spopada z raznimi skupinskopolitičnimi, delnimi ter osebnimi in slojevskimi interesi.

● O DELU OBČINSKE SKUPNOSTI SOCIALNEGA SKRBTVA

Preprečiti socialne probleme

Skupnost socialnega skrbstva teži za tem da bi v naši družbi zagotovili takšne pogoje, ki bodo omogočili čim bolj popoln razvoj sleherne osebnosti in tako učinkovito preprečevali socialne probleme in odpravljali njihove posledice. Posebna naloga socialnega skrbstva je zagotavljanje socialne varnosti tistim posameznikom, ki jim zaradi različnih vzrokov ni zagotovljena. Vplivati morajo na to, da se bodo sprejemali ukrepi za zagotavljanje socialne varnosti v taki obliki, ki bi v čim večji meri preprečevali nastajanje socialnih problemov. Skupnost socialnega skrbstva opozarja druge nosilce socialne politike na posebej ranljive skupine in na potrebne ukrepe za njihovo varstvo. Z drugimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi se dogovarjajo za akcije in ukrepe, ter sodelujejo pri izvajanju socialno političnih ukrepov.

VARSTVO OTROK IN DRUŽINE

Skupnost socialnega skrbstva nudi posebno varstvo in pomoč otrokom, ki so prikrajšani za normalno družinsko življenje, otrokom z motnjami v telesnem in duševnem razvoju ter vedenjsko in osebnostno motenim otrokom in mladotlenikom. Otrokom, ki so rojeni izven zakonske zveze oziroma njihovim materam nudijo pravno in drugo pomoč pri ugotavljanju očetovstva, urejanju preživnine ter ureditvi življenjskih pogojev v tistih primerih, ko mati sama ne more zagotoviti otroku primernih pogojev za življenje. Pogosto je potrebno materji zagotoviti zaposlitev in stanovanje ter varstvo za otroka. Veliko mater z nezakonskimi otroki živi v skrajno

neurejenih življenjskih razmerah. Strokovne službe socialnega skrbstva naj bi prevzele načrtno in sistematsko tudi naloge svetovanja zakoncem, ki se razvezujejo. Ogroženi so tudi otroci katerih starši so zaposleni v tujini. Često se v takih primerih pojavijo socialne težave, ali pa motnje v čustvenih odnosih. Otroci, ki nimajo staršev, ali pa ti niso sposobni zanje skrbeti, so pravno zavarovani s postavitvijo podskrbništvo. Izvajanje te oblike varstva nadzoruje socialno skrbstvo. Takšne otroke dajo tudi v posvojitev. Ta oblika terja zelo veliko strokovnega dela. Težijo, da bi se za posvojitev izoblikoval v Sloveniji en sam center, ker bi bili tako podani pogoji za enotni pregled nad družinami, ki želijo posvojiti otroke.

V naši občini se rodi na leto od 25 do 30 otrok s telesnimi ali duševnimi motnjami. Za te otroke mora skupnost socialnega skrbstva ustvariti takšne pogoje, da se bodo ti otroci za življenje čim bolj usposobili.

VARSTVO ODRASLIH

Skupnost socialnega varstva si tudi prizadeva da bi zagotovila takšne pogoje, da se bodo sposobnosti ogroženih oseb povečale in se bodo tako mogli prilagoditi ter vključevati v življenjsko sredino. To področje zajema pomoč odraslim osebam, ki so v takšnih socialnih težavah, da jim je potrebna družbena pomoč. Gre predvsem za odrasle druževno ali telesno nesposobne osebe brez sredstev za preživljanje, ki potrebujejo denarno pomoč. V naši občini prejema stalno družbeno pomoč 130 občanov. To pomoč dobivajo osebe, ki same niso sposobne pridobiti dovolj sredstev za preživljanje in jim je le denarna pomoč družbe redni vir za preživljanje. Posebno skupino ogroženih občanov predstavljajo ostareli kmetje, ki niso več sposobni za delo in

so ostali sami na kmetiji. Ti prajemajo kmečko pokojnino, ki pa jim ne zadostuje za življenje.

Posebno pozornost je potrebno posvetiti problemu alkoholizma in narkomanije, saj predstavlja enega najtežjih problemov v naši družbi. Ob tem je treba pomisliti tudi na družine, ki so v takih primerih ogrožene. To ni le socialno skrbstveni, ampak prav gotovo širši socialni in gospodarski problem.

VARSTVO STAREJŠIH OBČANOV

Potreba po organizirani družbeni akciji za varstvo in pomoč starejšim občanom je vedno večja. Osebam, ki so brez sredstev in brez svojcev, je dodeljena družbena pomoč. Veliki ostareli ljudi ima zagotovljeno materialno varnost. Nekateri se počutijo osamljeni in izrinjeni iz družbenega življenja. V zadnjih časih se nekateri domovi za ostarele ljudi pričeli z organizacijo klubov, ki so namenjeni tistim, ki žive v domovih za druge. Domsko varstvo ostarelih občanov bo v letu 1976 rešeno z novim domom na Kidričevi v Velenju.

...IN DOMOVINI

NAJBOLJŠI – V anketi Jugohotela „zadovoljni gost 1975“ je dobil najvišjo oceno med mestnimi hoteli hotel Libertas v Dubrovniku. Med hoteli ob jezerskih krajih je najvišjo oceno dobil Grand hotel Toplice na Bledu, med hoteli v toplicah in zdraviliščih pa hotel Donat v Rogški Slatini. Na Severnem Jadranu je najboljši hotel Riviera v Portorožu, na srednjem Jadranu pa hotel Jadran v Supetru in hotel Brela v Brelah.

TOVARNA – Slovenijales, ki nastopa v Centralnoafriški republiki kot družba „Slovenija bois“, v katero so vključeni še Javor, Novoles in Brest, ima že 5 let v jugovzhodnem delu dežele velika sečišča tropskega lesa, sedaj pa bodo še s 17 drugimi proizvodnimi organizacijami, pretežno iz Slovenije, gradili veliko predelovalno tovarno. Investicija z vsemi pomožnimi objekti bo veljala 160 milijonov dinarjev. Gre za 1800 kvadratnih metrov pokritih površin, ki bodo obsegale tovarno luščnega in rezanega furnirja, veliko žagalnico, predelovalnico s pokritimi žerjavnimi programi, delavnicami, brusilnicami, garderobami in lastno energetsko centralo.

DOKTORAT – Na skopski univerzi bodo študentje lahko dobili doktorat tudi brez magistrature. To so sklenili na seji univerzitetnega sveta. Vsi, ki bi hoteli braniti doktorat, bodo morali predložiti ustrezna znanstvena dela in poprej, pred posebno komisijo položiti izpit s področja, ki so si ga izbrali za doktorat.

KRIZA – Jugoslovanski proizvajalci gospodinjstkih strojev so se znašli v nezadovoljivem položaju. Lani so prodali za 40 odstotkov manj kot leto poprej, zato so marsikje skladišča polna. Elektroindustrija Obod iz Cetinja je na primer prodala kar za 45 odstotkov izdelkov manj in ima zdaj na zalogi 70.000 hladilnikov. Zato so v tovarni ustavili proizvodnjo in kakšnih 1600 delavcev poslali na prisilni 14-dnevni dopust.

ŠOLSTVO – Do leta 1980 bo moralo v Sloveniji končati 1.

Predlogi odlokov

Na torkovi seji izvršnega sveta skupščine občine Velenje, ki je bila 77. zaporedna, so člani razpravljali o osnutkih več pomembnih občinskih odlokov. Nekatera določila v teh odlokih so spremenili ali dopolnili in jih bodo kot predloge posredovali v obravnavo in potrditev delegatom velenjske občinske skupščine.

Sprejeli so predloge nekaterih občinskih odlokov — o urbanističnem redu v občini Velenje, o prepovedi prometa z zemljišči, prepovedi parcelacije zemljišč ter prepovedi graditve in spremembe kulture zemljišč na določenih območjih občine Velenje, predlog odloka, po katerem je za posege v prostoru in izgradnji pomožnih objektov še potrebno lokacijsko dovoljenje ali urbanistična prijava, nadalje predlog odloka o zazidalnem načrtu obrtne in industrijske cone Selo, o zazidalnem načrtu Konovo II — dopolnitev, o zazidalnem načrtu Konovo III, predlog odloka o javnem redu in miru ter komunalni ureditvi, o urejanju, vzdrževanju in varstvu zelenih površin (oba odloka v celoti objavljamo v današnji posebni izdaji tednika Naš čas) predlog sklepa o zaposlitvi več kot 5 delavcev v obrtnih delavnicah, razpravljali pa so še o nekaterih drugih zadevah.

V odloku o urbanističnem redu so določila, s katerimi urejajo vsa naselja in območja v velenjski občini, razen Velenja, Šoštanja in Šmartnega ob Paki ter območij zazidalnih načrtov z vikend naselji.

Novi predlog tega odloka so pripravili za sprejem zaradi tega, ker se mora vsaki dve leti urbanistični red pregledati in uskladiti s spremembami ter splošnimi družbenimi potrebami. Doselej veljavni urbanistični red urejuje gradnjo v coningih, gradnjo nadomestnih objektov in onih, ki imajo javni značaj ter se gradijo izven coningov.

Zdaj so bili coningi formirani v naseljih Topolšica, Pohrastnik, Zavodnje, Gorenje, Ravne, Gaberke, Škale, Hrastovec, Podraj, Kavče in Arnače. Zazidalni načrti so že izdelani za coninge Topolšica, Pohrastnik, Gaberke, Škale in Podkraj-Kavče. Svet za urbanistično politiko pa je sklenil, da bodo krajevne skupnosti pri zavodu za urbanizem naročile zazidalne načrte tudi za vse druge coninge. Ko bodo izdelani vsi zazidalni načrti in ko bo začel veljati urbanistični red, ki ga bodo delegati sprejemali na prihodnji seji vseh treh zborov občinske skupščine, bo gradnja v naši občini bolj organizirana, na ta način pa bomo ohranili več obdelovalnih površin, saj je Šaleška dolina ogrožena zaradi eksploatacije lignita.

Pomemben je tudi odlok o splošni prepovedi prometa z zemljišči, in sicer zaradi tega, da bi do takrat, ko bodo izdelani zazidalni načrti, preprečili drobljenje zemljišč. Urbanistični plan do leta 1980 predvideva gradnjo stanovanjskih objektov v Topolšici, Ravnah, Gorenju, Hrastovcu, Zavodnjah in Kavčah, gradnjo počitniških hišic pa v coningih Zavodnje, Bele vode, Rečica ob Paki, Kozjak in Mali vrh. V predlogu odloka, ki ga bo sprejela skupščina občine Velenje na prihodnjem zasedanju, je določeno, da velja splošna prepoved prometa z zemljišči v Topolšici, Zavodnjah, Hrastovcu, Arnačah, na Paškem Kozjaku, v Belih vodah, Malem vrhu, Rečici ob Paki, Kavčah, Ravnah in Gorenju. Ker so ugotovili, da bi lahko bilo še nekaj zazidalnih parcel v okolišju Konovo, in sicer okrog dveh hektarjev, je izvršni svet sprejel predlog ustreznega odloka. Tako bo na voljo osem parcel za gradnjo zasebnih hiš. Zazidalni načrt za Konovo III pa predvideva poleg obstoječih objektov še dva zasebna za stanovanjsko gradnjo in dom krajevne skupnosti Konovo. V njem bodo družbeni center, trgovina in gostišče ter vrtec.

Izvršni svet je na zadnji seji razrešil člane komisije za lovstvo in imenoval nove. V tej komisiji, ki je pri izvršnem svetu, so Slavko Brglez, Oto Hrastnik, Hinko Korelec, Janko Kampjut, Miha Letonje, Anton Špital in Vinko Vasle.

Novi napor za višjo produktivnost

Kljub temu, da so stabilizacijski ukrepi med prvimi prizadeli gradbeno operativno, je 1.500 delavcev Gradbenega industrijskega podjetja „Vegrad“ Velenje v preteklem letu spričo vrste notranjih ukrepov za varčevanje in stabilizacijo vendarle doseglo predvideni obseg proizvodnje v višini 590 milijonov dinarjev. Večja, kot so računali, je bila nedokončana proizvodnja, ki bo vplivala na to, da vsi rezultati gospodarjenja ne bodo takšni, kot so računali. Sicer pa velja še posebej poudariti, da je bilo Gradbeno industrijsko podjetje „Vegrad“ Velenje lani med največjimi graditelji stanovanj pri nas; v Velenju, Beogradu in Ljubljani so jih skupaj gradili kar 1.200.

PRIZADEVANJA ZA RAZŠIRITEV TRŽIŠČA

Za letošnje leto, vsaj za zdaj, načrtujejo enak obseg proizvodnje, kot so ga bili dosegli lani. Doseganje enakega fizičnega obsega proizvodnje, ob nekoliko zmanjšanem številu zaposlenih, bo terjalo velike napore vseh zaposlenih, posebej še kar zadeva rast produktivnosti.

Trenutno imajo zasedenih le polovico vseh zmogljivosti, prejšnja leta se je ta odstotek gibal okrog 80%. Znotraj Gradbenega industrijskega podjetja „Vegrad“ Velenje računajo, da bo v letu 1976 najhitreje naraščal obseg proizvodnje v temeljni organizaciji združenega dela „Industrija gradbenega materiala“, in sicer bo predvidoma večji za 16%.

Nasploh pa si prizadevajo, da bi razširili tržišče. Medtem ko bodo nadaljevali s stanovanjsko izgradnjo v Velenju, Beogradu in Ljubljani računajo, da se bodo tako na področju gradnje

stanovanj kot industrijskih objektov še bolj kot doslej uveljavili tudi na nekaterih drugih območjih, posebej še v Celju, Žalcu in Slovenskih Konjicah, pa tudi drugod. Z gradnjo industrijskih objektov z elementi „Vemont“ pa računajo tudi v Slavoniji in Vojvodini.

Dela na novih območjih jim bo še posebej omogočila tudi nova tehnologija, ki so jo bili uvedli tako pri gradnji stanovanj kot pri gradnji industrijskih in drugih objektov z elementi „Vemont“. Pomembne uspehe pri gradnji stanovanj, saj so jih doslej zgradili v Beogradu že okrog 1.000, v Ljubljani pa blizu 500, da posebej ne omenjamo deleža „Vegrada“ pri gradnji stanovanj v samem Velenju oziroma Šaleški dolini, je zlasti omogočila nova tehnologija tunelskih opažev. Zastavljena pa je zdaj akcija, da tehnologijo tunelskih opažev izpopolnijo oziroma kompletirajo še z uporabo prefabriciranih betonskih elementov ter z industrializacijo zaključnih in instalacijskih del, kar vse naj bi vplivalo na skrajšanje rokov izgradnje objektov ter na pomenitev del. Velenjčani bi bili še konkurenčnejši, čeprav velja dodati, da so stanovanja, ki jih gradi Gradbeno industrijsko podjetje „Vegrad“ Velenje sorazmerno poceni oziroma med najcenejšimi v naši republici. V Velenju je veljal kvadratni meter stanovanjske površine 5.000 dinarjev, v Ljubljani 6.000 dinarjev, v stanovanjih, ki jih zdaj gradijo v Velenju, pa bo veljal kvadratni meter stanovanjske površine 5.450 dinarjev. S temi novostmi pa bodo tudi korak bliže do cilja, da bi v vsej celovitosti uveljavili industrijsko gradnjo stanovanj.

PRVI MONTAŽNI OBJEKTI „VEMONT“

Gradbeno industrijsko podjetje „Vegrad“ Velenje je v pre-

teklem letu postavilo prve montažne objekte, industrijske hale, šole, obrate družbene prehrane in drugo, z elementi „Vemont“ v Velenju, Celju, Slovenskih Konjicah, na Kozjanskem in v Pomurju. Za letos Velenjčani načrtujejo osvojitve še nekaterih novih elementov „Vemont“, sicer pa bodo razširili tudi izbor izdelkov iz programa betonske galanterije. Skupaj še z nekaterimi drugimi načrti naj bi razširitev obstoječe proizvodnje omogočila temeljni organizaciji združenega dela „Industrija gradbenega materiala“, da bi leta 1980 dosegla enak celotni dohodek, kot ga bo temeljna organizacija združenega dela „Gradbena operativna“. Za prihodnja leta načrtujejo Velenjčani še poskusno industrijsko proizvodnjo celic za stanovanja, prav tako pa tudi za postavitev tovarne stanovanj.

NOVE TEMELJNE ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA, VIŠJI DRUŽBENI STANDARD ZAPOSLENIH

Ob širjenju proizvodnje in še v večji uveljavitvi na tržiščih zunaj Velenja pa bo Gradbeno industrijsko podjetje „Vegrad“ Velenje namenilo posebno pozornost nadaljnemu poglobljanju samoupravljanja in dvigu standarda zaposlenih. Začele so se razprave o oblikovanju novih temeljnih organizacij združenega dela, pomembna pa je tudi odločitev o gradnji novih samskih domov za delavce na sektorjih Beograd in Ljubljana, ki jo želijo uresničiti v prihodnjih letih.

Ob tem pa se še posebej skrbno pripravljajo na nove nastope na zunanjih tržiščih. Dela, ki so jih opravljali v Zvezni republici Nemčiji, so omogočila nakup mehanizacije ob istočasnem uvajanju najsoodobnejše gradbene tehnologije doma. Zdaj ima velenjski GIP „Vegrad“ gradbišče tudi že v Nemški demokratični republici, računajo pa, da bi skupaj z drugimi slovenskimi gradbenimi podjetji oziroma delovnimi organizacijami sodelovali kot izvajalci del v državah v razvoju, zlasti pa še v državah Bližnjega vzhoda.

● V VELENJSKI »ERI«

TOZD veleprodaja

Pionirji z osnovne šole Miha Pintar Toledo

Izpolnile so se novoletne želje

Tovarna gospodinjske opreme Gorenje Velenje je pokrovitelj osnovne šole „Miha Pintar Toledo“. Sodelavci tovarniškega časopisa „Informator“ so pred novim letom obiskali šolo in se pogovarjali z učenci te šole. Pogovor so objavili v novoletni številki „Informatorja“.

Med novoletnimi željami otrok je bila tudi televizija. Učenci so izrazili različne želje, saj so nekateri gledali tudi oddajo o šolski televiziji, ki jo imajo na osnovni šoli Lovrenc na Pohorju.

„Dedek Mrz je lahko tudi kakšno podjetje,“ so modrovali učenci, ko so mislili na to, da bi jih lahko dedek Mrz obdaroval z barvnim televizijskim sprejemnikom.

No, medtem že vemo, da se je novoletna želja učencem osnovne šole „Miha Pintar Toledo“ izpolnila. Gorenje jim je darovalo barvni televizor, krajevna skupnost Šmartno pa magnetoskop. Od barvnega TV sprejemnika in magnetoskopa do „televizije v šoli“ je resda še daleč. Vendar so prvi koraki že storjeni. O tem je namreč tekla beseda tudi na skupnem sestanku med predstavniki šole in tovarne Gorenje, ki je bil sklican na pobudo sindikata.

Sindikati Gorenja je ob novem letu obiskal tudi podružnično šolo Cirkovce, kjer so učencem izročili kinoprojektor. Šolskim in predšolskim otrokom je dedek Mrz izročil še darilne pakete.

V okviru trgovske in proizvodne organizacije združenega dela „ERA“ Velenje deluje od novega leta 1976 naprej nova temeljna organizacija združenega dela „Veleprodaja“. Ustanovitev tretje temeljne organizacije združenega dela (za „Trgovino“ Velenje in „Kmetijstvo“ Šoštanj) so pogojila prizadevanja za kar najbolj dosledno uresničitev ustavne samoupravljanja ter priprava nove organizacijske sheme, analitična ocena delovnih mest ter nova sistemizacija.

Temeljna organizacija združenega dela „Veleprodaja“ zaposluje zdaj 90 delavcev, vanjo pa so vključili zraven sektorja engro, skladišč in sektorja Celja še poslovno enoto Prevoznništvo. Že v preteklem letu je „ERA“ uvedla po Sloveniji in delu sosednje Hrvatske potniško službo za prodajo izdelkov, ki jih proizvajajo delovne organizacije iz Šaleške doline. Računajo, da se bo tovrstna dejavnost še okrepila, predvsem pa računajo na še večji razvoj kooperacijske proizvodnje, predvsem še za potrebe široke potrošnje.

Trgovska in proizvodna organizacija združenega dela „ERA“ Velenje, ki je lani ustvarila okrog 680 milijonov dinarjev celotnega dohodka, je v preteklem letu uredila v Velenju dve novi prodajalni. Na Šaleški cesti je odprla poslovno enoto „Dekor“, na Foitovi cesti pa prodajalno zelenjave in sadja. Začela pa je tudi z obnovo in urejanjem zadržnega doma v Gorenju. Najprej so uredili prodajalno keramičnih ploščic „Gorenje“, zdaj pa jih čaka tam še ureditev sodobne samopostrežne trgovine in bifeja. Pripravljeni so tudi načrti za nova skladišča v industrijski coni, pri čemer računajo, da

bodo v prvi fazi uresničevanja tega načrta začeli z gradnjo najmanj 3.000 m² skladiščnih površin. Na Turnu pa bi radi postavili hlev za okrog 60 glav živine. Načrtov, želja in potreb je seveda še precej več, vendar bo njihova realizacija, zaradi pomanjkanja lastnih investicijskih sredstev, trajala nekaj dlje, kot so sprva računali.

● KOMUNISTI VEGRADA SO IMELI

Volilno konferenco

Konec decembra smo se zbrali komunisti Vegrada na volilno konferenco. Ker doma nimamo tako velike dvorane, da bi se vsi zbrali skupaj, smo najeli dvorano Skupščine občine Velenje. Organizatorji so skupno bro pripravili. Uvodoma smo poslušali dve poročili. Prvo je pripravil Guček Franc. Obdelal je organizacijsko delovanje zveze komunistov v Vegradu. Omenil je, da smo imeli v preteklem dvoletnem obdobju osemnajst skupnih sestankov vseh treh osnovnih organizacij zveze komunistov in devet ločenih sestankov. Sestankov smo se udeleževali 85-odstotno. Obravnavali smo vsa bistvena vprašanja življenja in dela v Vegradu, pa tudi skupne naloge v občini, republici in federaciji. Naše vrste smo v tem obdobju povečali za 58 odstotkov in to predvsem iz vrst neposrednih delavcev, tako da imamo sedaj v naši delovni organizaciji 117 članov zveze komunistov, 45 članov je mlajših od 27 let, kar 51 odstotkov pa jih je iz neposredne proizvodnje.

Dosedanji sekretar konference ing. Veno Svolski je podal poročilo o vsebinskem delu. Poudaril je, da smo z vso zavzetostjo obravnavali uresničevanje ustavnih dopolnil, organi-

ziranje samoupravnih skupin, zaključni račun, kandidate za nove samoupravne organe, spoznanje o združevanju v skupnosti organizacije združenega dela Imos, sklepe desetega kongresa ZKJ, oceno samoupravljanja v delovni organizaciji, program izvršnega sveta skupščine občine Velenje, naloge osnovne organizacije ZK pri uresničevanju četrte seje predsedstva CK ZKJ in desete seje predsedstva ZKS, oceno družbenopolitičnih razmerij v podjetju, stališča CK ZKS o kadrovske politiki, poslovanje v delovni organizaciji, TOZD in enotah ter medsebojnih dohodkovnih odnosih, informacije o zunanji in notranji politiki naše države ter delu sindikata in mladine v podjetju.

Iz še nerešenih zadev in novih nalog bomo izdelali nov program dela za prihodnji dve leti. Izvolili smo tudi nova vodstva osnovne organizacije zveze komunistov in konference ZK v Vegradu. Sekretar konference ZK v Vegradu je Drago Blagus, osnovne organizacije TOZD gradbena operativna Drago Zupanc, gradbene industrije Franc Guček in sekretar osnovne organizacije ZK delovne skupnosti skupnih služb Jože Rajer. Rado Sivka

Ste že naročeni na tednik Naš čas?

Na sebi so imeli tovarniška delavska oblačila. Za slovo od žena in deklet ni bilo več časa.

Bataljon se je pomikal po cesti mimo stadiona, spustil se je proti naselju Kolpinu, kjer so nekateri med njimi stanovali. Za njimi pa se je sredi mesta dvigal visok podstavek, na katerem je stal kip tovarniškega delavca s puško v rokah, posvečen delavcem revolucionarjem iz leta 1917.

Preden se je enota približala svojim položajem, se je že zdanilo:

„Pomikali smo se s puškami v rokah, ko smo naenkrat srečali fanta z modrim zavitkom.“ se spominja Anisimov. „Bil je priden dečko, delal je pri martinovski, Saša mu je bilo ime. Vprašal nas je, kam gremo. Povedali smo mu in ga pobarali, kam jo maha s tistim zavojem.“

Saša se je s hlebom kruha vračal v tovarno. Ni še vedel, kaj se godi.

Anisimov mu je razložil, da ne gre samo za obrambo tovarne, temveč za obrambo mesta, deželice.

„Le kako naj se vam pridružim, če nimam puške,“ je rekel Saša.

„Kar pojdi z nami,“ ga je povabil Anisimov. „Imamo še nekaj rezervnih pušk in tudi uniformo bomo našli zate.“

900 DNI

Saša je zmignil z rameni, vtaknil kruh v žep in odšel z njimi v hladno jutranjo meglo. Dva dni kasneje so ga pokopali. Zadel ga je drobec granate. Zavoj s kruhom so mu položili za vzglavje.

Približno ob šestih zjutraj se je majhna Anisimova četa razporedila na položaju ob drugih izorskih delavcih. Kakšno uro kasneje se je Anisimov napolnil do severnih obronkov Jam — Izorska. Ko sta s komandantom Georgijem V. Vodopjanovim prišla do pokopališča, so nad njima že sikale prve krogle. Tik ob Anisimovu je razneslo križ. Hitro sta se morala vrniti.

Nemci niso prebili izorske črte, bili pa so dovolj blizu, da so tovarno lahko obstreljevali. Bombardiranje se je začelo 30. avgusta ob pol osmih zjutraj, nadaljevalo pa se je več tednov skoraj brez prekinitve. Nekaj tovarniških enot so evakuirali, a večina jih je ostala. Nemci so s sistematičnem obstreljevanjem praktično ustavili tovarniško proizvodnjo. Petinštirideset delavcev je v bojih padlo, 235 pa jih je bilo ranjenih. Oktobra, ko so se boji poglobili, so bili izorski bataljoni izmenoma na fronti in v tovarni.

4. oktobra se je vlada odločila, da bo tovarno evakuirala na Ural. V naslednjih tednih so v številnih večjih delavnicah s težavo razstavili stroje in jih z letali odpeljali iz Leningrada.

Res, da je odpor izorskih delavcev Nemce zaustavil, toda nastopile so posledice, ki jih ni nihče predvideval. Ker so jih na izorski črti zaustavili, so se Nemci usmerili proti vzhodu in to v isto smer, kamor so se umaknile raztresene enote osemindiridesete armade. Na severu ob Tosni so imeli nacistični tanki prosto pot. 20. tankovska divizija, ki je bila na čelu, je brez težav prodirala v sovjetsko zaledje. Le malo Nemcev je vedelo, da so prišli na eno najslavnejših bojišč ruske zgodovine. Tukaj, ob ustju Izora, si je pred sedemsto leti Aleksander Jaroslavič, eden izmed ruskih legendarnih junakov, priboril ime Aleksander Nevski. Po tej dolini ob Nevi je vodil svoje bojovníke iz Velikega Novgoroda proti Švedom. Njihov vojskovođa Birger je nameraval prestopiti Nevo in Ladoško jezero ter se spustiti proti reki Volhov, od koder bi napadel Novgorod, slavno prestolnico starodavne Rusije. S strateškega stališča je bil njegov načrt precej podoben Hitlerjevemu. Nevski pa je Švede nepričakovano napadel in jih 15. julija 1240 popolnoma uničil. To je bila ena najslavnejših ruskih bitk vseh časov.

ČRNI ŽARKI PROTI LUSKAVICI

Ze večkrat smo v časopisju zasledili novico, da so zdravniki dosegli pomemben napredek v zdravljenju doslej neozdravljive kožne bolezni luskavice. Prihajale so vesti z raznih strani sveta. V Bostonu so izdelali tablete, spet drugod so izumili posebne aparature za obsevanje. Nič pa ni bilo konkretnjega.

V Beogradu živi in dela inženir Andrija Milovanović, ki je zaposlen v kmetijskem kombinatu Beograd in ki že nekaj desetletij trpi zaradi omenjene bolezni. Doslej je iskal zdravniško pomoč doma in v tujini, ležal je po bolnišnicah, zdravili so ga z najnovejšimi zdravili, iskal je zdravja na soncu, na toplem radioaktivnem uljičinskem pesku, prebral je o tej nadležni bolezni skoraj vse, kar je našel. Vendar ni bilo pomoči.

— Bil sem že do kraja obupan. Pomišljal sem celo na samomor. Steherna novica v časopisu je v meni vzbudila novo upanje. Nekega dne je našel tudi vestico z Dunaja in kmalu zatem je bil že na prvi kožni kliniki na Dunaju pri prof. dr. Tapinerju in dr. Wolfu. Zdravljenje na Dunaju mi je prineslo novo voljo do življenja, saj je bolezen povsem izginila. Kaj se je pravzaprav na Dunaju dogajalo? Na omenjeni kliniki, ki jo vodi prof. Wolf s svojimi sodelavci, se je doslej zdravilo 152 bolnikov. Svoj terapevtski način imenujejo fotokemoterapija. V Milovanovičevih zdravniških dokumentih piše, da je bolnik najprej dobil posebno foto aktivno substanco 8-metoksiporsoralena, zatem pa so ga obsevalli s tako imenovanimi UVA žarki ali črnimi žarki, kot jih imenujejo v strokovni literaturi v angleščini.

Od 152 bolnikov se je povsem pozdravilo 141 ljudi, kar pomeni, da so žarišča luskavice povsem ozdravljena, izgubila je tudi grda rdečkasta barva kože. Pri drugih 11 bolnikih pa so dosegli znatno izboljšanje. Torej je nov način zdravljenja na dunajski kliniki resnično uspel, hkrati pa je spodbudno dejstvo, da je nova terapija zelo enostavna, neškodljiva in da ne obremenjuje niti bolnika niti zdravnika. Kljub vsemu pa bodo dunajski zdravniki še vedno nadzorovali stanje svojih ozdravljenih bolnikov. Skoraj do istih rezultatov je leta 1974 prišel tudi prof. Perish iz Bostona, kar dokazuje, da je fotokemoterapija resnično prvi uspešni poskus zdravljenja omenjene bolezni.

Kakšna so omenjena zdravila? Substanca 8-metoksiporsoralen v zdravstvu ni nobena novost. Dobivajo jo iz rastline in jo že dolgo poznajo. V zadnjem desetletju jo vedno pogosteje uporabljajo za zdravljenje kožne bolezni, ki je značilna po pomanjkanju pigmenta. Zdravilo se jemlje skozi usta in se razporedo po vsem telesu. Je nevtralnno in se izloča z urinom. Občutljivo je na svetlobo, vendar obsevanje določenih organov, pri tem mislimo na obolelo kožo, ni nevarno tudi za druge dele telesa.

Inženirja Milovanoviča so pozdravili v dobrih treh tednih. Vendar še vedno odhaja na Dunaj, zdaj dvakrat mesečno, ker je še vedno pod zdravniškim nadzorstvom. Na Švedskem so se začeli dogovarjati, da bi izdelovali manjše svetilke, s katerimi bi se bolniki lahko sami obsevali. Tudi tam so začeli z omenjenim načinom zdravljenja in tudi tam so dosegli že pomembne rezultate. Zdravljenje je ohrabilo tudi naše dermatovenerologe.

Luskavica nastaja na genetski osnovi, vendar dolgo časa miruje.

Ozdravljeni inž. Andrija Milovanović iz Beograda

MODNA KREATORKA STAŠA

Moda za njega

Moški letošnjega leta bo oblečen klasično in elegantno, vendar bo v prostem času še raje segel po udobnih in športnih oblačilih. To pa so športno krojene hlače, ki so postale nekoliko ožje, imajo višji pas, ob straneh pa vsite žepe. Prav tako se je nekoliko spremenila moška srajca, ki ima po novem majhen, precej manjši ovratnik, kot smo ga bili vajeni doslej. Ožja je tudi kravata, ki je zavezana v manjši voz, ki je največkrat potiskana z drobnimi geometrijskimi vzorci in ima zelo klasičen izgled. Potem so zelo priljubljeni puloverji v mornarskem stilu; takšni torej, ki so ohlapni in z ozkim ravnim izrezom ob vratu. Enako modni pa so še vedno debeli in slikoviti norveški oz. skandinavski puloverji.

Ker je tudi moška obleka včasih obvezen in nepogrešljiv del garderobe, jo moda včasih malo popestri. Tokrat je moška obleka dobila priredih klasike. Sako je oprijel in nekoliko daljši. Najbolj zaželen material, iz katerega

je sešita modna obleka, je flanela; najbolje siva in rahlo črtasta. Brez telovnika pa nova obleka tudi ne bo kompletna.

IZ ARHIVOV NACISTIČNEGA VOJNEGA STROJA

Skorzenju ni bilo treba reči dvakrat, saj je dovolj dobro poznal nekatere pripadnike te divizije.

Eden izmed njih je bil tudi Adrian Freiherr von Foelkersam, ki je že pred nekaj meseci prostovoljno zapustil divizijo, da se je lahko pridružil komandosom. Pri 29 letih je dobro obvladal francoščino, in ruščino in angleščino. Pred vojno je študiral ekonomijo v Berlinu in na Dunaju in ena izmed njegovih značilnosti je bila, da se ni nikoli naveličal dela — pa čeprav so mu ga naložili dvakrat toliko, kot je bilo to v navadi.

Divizijo Brandenburg je zapustil tedaj, ko so začeli to elitno enoto uporabljati na fronti zgolj kot hrano za topove. Tedaj je videl, da je prišel trenutek za slovo. Zapustil je svojo enoto in se preselil v Friedenthal, kjer je upal, da bodo znali bolje izrabil njegove sposobnosti.

Ni bil edini, ki je odšel. Divizija Brandenburg se je razvila iz bataljona, ki so ga ustanovili že leta 1939. To naj bi bila enota, v kateri bi se šolali kadri za najbolj nenavadne in drzne naloge — diverzije in podobno. Ščasoma je bataljon prerasel v polk in ta v divizijo. V njej so bili nadpoprečno dobri vojaki, moške, ki so znali več jezikov in obvladali najrazličnejše veščine, potrebne za uspešno opravljanje diverzantsko-vojnških nalog.

Toda generali so začeli uporabljati to enoto tudi v akcijah, ki niso zahtevale takih kvalitet in nešteto drznih in dobro izurjenih mladih mož, ki so se razen tega lahko ponašali z nadpoprečno inteligenco in znanjem, je padlo brez potrebe.

Zato so se mnogi odločili, da bodo poskušali nadaljevati kariero drugje, tam, kjer bodo znali njihove sposobnosti koristneje uporabiti.

Ze nekaj mesecev prej, predno je Jodi predlagal, da moštvo divizije podredijo Skorzenju, so se v nemškem vrhovnem poveljstvu spraševali, kaj naj storijo s to enoto. Vse več je bilo pritožb in pripomb, da brez potrebe in povsem nekoristno uporabljajo dobro izurjene ljudi. Toda nihče ni pravzaprav vedel, kako naj bi jih koristneje zaposlili — dokler ni prišel predlog, naj jih prestavimo v Friedenthal.

Neda Ukraden

Pripravljena na Opatijo 76

Se nekaj tednov nas loči od začetka festivala Opatija 76, kjer bo jugoslovanska žirija izbrala popevko, ki bo našo državo zastopala na Evroviziji. Ko že govorimo o opatijskem festivalu, se nehote spomnimo mlade sarajevske pevke Nede Ukraden, ki ji je lansko leto le za las ušlo prvo mesto. Tedaj je v Opatiji nastopala prvič, letos pa bo poiskovala srečo v drugo. Glasbo za svojo popevko že ima, napisal jo je Nikola Borota, medtem ko besedilo še pilijo mojstri verzov.

Neda bo v drugi polovici januarja svojo pesem za Opatijo 76 že posnela na gramofonsko ploščo, o njeni nadaljnji usodi pa bo odločala žirija, nedvomno pa tudi občinstvo.

Neda Ukraden je ena izmed redkih jugoslovanskih pevkv zabavnne glasbe, ki se je uprla grškemu, italijanskemu in ne nazadnje tudi angleškemu glasbenemu izročilu in jih zliti s sodobnimi ritmi. Precej zaslug imajo za to tudi v televizijski oddaji „Na ti“, kjer so to najino usmeritev močno podpirali.

Kot šestnajstletnica, ki je drsala še gimnazijske klopi, se je Neda prvič pojavila na avdicijo pri sarajevskem radiu. Bila je sprejeta in dodelili so ji pesem „Ples brez konca“, s katero je nastopila na „I. Slagerju sezona“ v Sarajevu. Občinstvo jo je toplo sprejelo in ji podelilo 3. nagrado, žirija pa jo je razglasila za najboljšo oziroma največ obetajoko začetnico. Da se strokovnjaki niso zmotili, pričajo poznejša vabila na koncerte in festivale, dokler ni prišla na vrsto tudi njena prva mala gramofonska plošča z naslovom „Če me potrebuješ“.

„Vedela sem, da je nadarjenost še premalo,“ se spominja Neda tistih časov, „zato sem se vpisala na srednjo glasbeno šolo, kjer sem obiskovala solistično petje. Poleg tega sem se vpisala na filozofsko fakulteto, kjer sem absolventka angleščine. Sama ne vem, koliko časa bo še preteklo do diplome, kajti večkrat se mi zgodi, da pridem domov le zamenjat kovičke, ker moram takoj odhiteti naprej, na nov nastop.“

Lansko leto je Neda sklenila pogodbo o sodelovanju s kasnetno produkcijo RTV Ljubljana. V Sloveniji je že izdala samostojno veliko ploščo in kasneto svojih pesmi. Na obeh je tudi njena najbolj priljubljena popevka „Srce v srcu“, ki ji je prinesla najprej srebrno, pozneje pa še zlato ploščo. To se pravi, da so pesem prodali že v več kot 100.000 primerkih.

Slovenijo Neda še kar dobro pozna, saj jo je med gostovanji prepotovala po dolgem in počez. „Slovensko občinstvo imam rada,“ mi je zatrčila. „Dosedlej so me še povsod v Sloveniji lepo sprejeli. Vsakemu povabilu s tega konca se rada odzovem, če mi to le dopušča čas med snemanji.“

Tudi na lanski Slovenski pevski sredo so jo slišali, ko je v alternaciji s Tomažem Domicljem zapela skladbo „Danies bo srečen dan“, za katero je spesnila verze sama.

Prihodnje leto bo minilo že deset let, odkar je prvič stopila za mikrofona. Od tedaj do danes je dobila že veliko nagrad na festivalih in podobnih prireditvah. Na lanskem opatijskem festivalu je bila druga in morda bo tudi na letošnji Opatiji potrdila, da njen pevski vzpon še ni končan.

Dorotheja Novak

FELJTON

21

KOMANDOSI BREZ BARETK

Toda kljub vsej pozornosti in vsemu sijaju, s katerim so ga vrhovi Tretjega rajha obsipali tisti večer, se Skorzeny nikoli več ni povrnil v polnočno družbo pri Hitlerju — čeprav bi se lahko, kadar bi hotel.

Bolj ambiciozen in častihlepen mož bi lahko s pridom izrazil zaupanje in milost, ki sta sijala nanj v ozkem krogu Hitlerjevih dvorjanov, toda Skorzeny je komaj čakal, da se je rešil puhlosti in nadutosti tega kroga, in se vrnil v svoj Friedenthal.

Spotoma je sam zase naredil obračun svojega podviga in ugotovil, da je od vsega še največ vredna množica pisem — dobil jih je nekaj tisoč — od navadnih vojakov s fronte, ki so mu pisali, da jim je njegov podvig vtil novih moči.

In morda se je z nasmeškom enkrat ali dvakrat spomnil okamenelih generalskih obrazov, ko jim je po Hitlerjevem osebnem ukazu pred odhodom predaval o tehniki komandosov.

Ko je končal, so bili videti še vedno tako zelo neprizadeti, kot so bili pred začetkom. Vse to se ni skladalo z njihovim pojmovanjem vojne, vsega tega ni bilo v debelih vojaških učbenikih, ki so jih morali znati na pamet, da so dobili svoje generalske zvezde. In sedaj naj verjamejo in se podredijo čudnim idejam nekega majorja, ki je bil še do včeraj le kapetan?

Izmed vseh, ki so ga poslušali, je bil le eden očitno vznemirjen. To je bil šef varnosti Volčjeve brigode, general, ki je bil odgovoren za nedotakljivost fuhrerjevega štaba.

Po predavanju je prosil Skorzenya, če bi skupaj obšla vse zasede in straže in preverila, če je vse v redu. Ko sta se vrnila, je imel Skorzeny nekaj pripomb, ki si jih je general vestno zapisal. Ob koncu pa je Skorzeny precej lahkotno omenil, da bi bilo sicer dobro, če bi njegove pripombe upoštevali, da pa stoddotne zanesljivosti itak ne bodo

mogli doseči kar zadeva varnost — če bi sovražnik zvedel za Hitlerjevo bivališče in se odločil, da ga za vsako ceno obišče, bi bili vsi varnostni ukrepi zaman. Na smrt divizijski in dobro pripravljivi komandos, je rekel, se bodo skoraj vselej prebili do svojega cilja.

Ob teh besedah bi generala skorajda kap. Ko sta se poslovila, je bil še vedno bled kot stena.

Ko se je vrnil v Friedenthal, mu je izmed vseh spoznanj ostalo v glavi najbolj trdno tisto, ki je zadevalo generale v vrhovni komandi: očitno je bilo, da so pod pritiskom velikanskega uspeha in splošne naklonjenosti bili sicer pripravljivi sprejeti komandosne kot nekaj, od česar ima lahko Nemčija velike koristi, toda to so storili zgolj formalno, na zunaj.

To je pomenilo, da sicer ne bodo več tako zelo ovirali njihove dejavnosti kot so to delali dotlej, da pa kakšne posebne pomoči niso pripravljivi dati.

Toda Skorzeny je imel sedaj pomembno prednost. Bil je namreč osebno znanec precejšnjega števila hudo pomembnih mož in je užival zaupanje samega Hitlerja. To sta bili učinkoviti orožja, ki jih bo lahko s pridom uporabil, kadar bo to potrebno.

Ena izmed takojšnjih nalog je bila izpopolnitev in povečanje posebnih enot. Sam Hitler je predlagal, naj bi organizirali za vsako bojišče vsaj po en bataljon posebej izvežbanih komandosov, ki bi opravljali najbolj težke in odgovorne naloge.

S tem se je Skorzeny vsekakor strinjal, toda takoj so zadeli ob vprašanje — kje dobiti za te bataljone potrebne ljudi? Jodi je predlagal, naj bi jih potegnili iz znane divizije Brandenburg. „Pri prič njih lahko dobijo najmanj 4000,“ je dejal. „To so prvotnosti ljudje, odlični material.“ Ideja je bila zares dobra.

DRAGI MLADI PRIJATELJI!

Letos smo prvič med vami. Prepričani smo, da vas je dedek Mraz dobro obdaril in sedaj ste že zopet delavni v šoli. Vemo, da imate veliko dela, saj bodo kmalu počitnice. Kljub temu pa smo prepričani, da boste tudi v tem letu sodelovali z nami. Tudi letos nam pošiljajte svoje prispevke, risbice, pesmice, spise. Vsakega smo zelo veseli.

Lepo pozdravljeni!

Moja pravljica — Deklica Zarja

Nekoč, pred davnimi leti sta živela oče in mama, ki sta imela sina. Ker so bili revni in moralni po svetu. Našel je delo na bližnjem gradu. Ko je poteklo leto, je stopil h kralju in ga prosil za plačilo. Kralj mu je dal zlatnik, fant pa je pohitel k potoku in rekel: „Če sem si ga zaslužil, naj plava nad vodo, a če ga nisem naj potone in ostane na dnu.“ Zlatnik je takoj potonil. Fant ga je vrnil kralju, češ da si ga ni zaslužil. To se je ponovilo še drugič, tretjič in četrtič. Peto leto pa je cekin najprej potonil, nato pa se je iz vode prikazala lepa deklica in rekla: „Vzemi ga, saj si ga zaslužil.“ Dala mu je zlatnik in kakor se je prikazala je tudi zginila. Iztegnil je roko, da bi jo ujel za prelepe gladke lase, toda bilo je prepozno. Nesrečen se odšel na grad. Kralja je prosil, da ga odpusti iz službe, da bo po vstu iskal lepo deklico.

bojijo. Res je odšel tja in ženica mu je povedala, da se je zaljubil v hčer čarovnika Andre, lepo Zarjo. Dala mu je rdeče, zeleno in vijoličasto zrno. Rekla je: „Ko ti bo trda predla, jih uporabi.“ Zahvalil se je in odšel. Po mesecu dni je prišel do velike črne reke. Legel je k njej in klical dekličino ime. Tedaj je zagrmelo, zašumelo, velik črn val se je dvignil nad njim in ga potegnil s seboj. Močna roka ga je držala kot velike klešče. Vzel je rdeče zrno in ga spustil na dno reke. V hipu ga je roka izpustila. Toda tudi sam je začel padati na dno. Odvrnel je še vijoličasto zrno in k njemu je priplaval morski konjiček. Odnesel ga je k velikemu gradu. Kot tat se je splazil skozi okno, naravnost v sobo deklice Zarje.

Ko ga je ta zagledala, je stekla k njemu in ga objela. Sedla sta na konjička in začel se je beg. Toda kmalu sta zaslišala močno rjovenje čarovnika Andre. Fant je odvrnel še zeleno zrno in v hipu sta bila z deklico na trati ob gozdičku. Dolgo sta srečno živela in imela veliko otrok, lepih kot Zarja in pogumnih, kot je bil pogumen njen mož. Čarovnik Andra pa je odšel v veliko Črno morje iz njega pregnal vse živo in sedaj joka nad nesrečo, ki ga je doletela. Nekaj njegovih solz je veter odnesel še v druga morja. Zato so vsa morja tako slana. In vsakokrat, ko se voda dotakne tvojih ustnic pomisli, da piješ Androve solze in Zarjino srečo.

LUDVIK JELEN 5. c
Osn. šola Miha Pintar — Toledo

Bila sem učiteljica

Na samoupravnem dnevu smo mladinci sami učili. Mene je odbor za delovna razmerja sprejel na delo učiteljica za 4. a razred. Učila naj bi dve uri.

V torek sem učila spoznavanje družbe. Učenci so me lepo sprejeli, prav tako njihova razredničarka. Učenci so bili disciplinirani. Treme nisem imela in pouk je gladko stekel. Ko je tov. Gubenski videla, da mi delo gladko teče, je zapustila za nekaj časa razred. Pri glasbenem pouku sem učence naučila novo pesmico. Nekdo se je spomnil, da bi priredili „pokaži, kaj znaš“ in vsi smo bili za to. Lepo smo se zabavali.

Učenci so mi poklonili risbico, na kateri je bil narisana ježek. Risbice sem bila zelo vesela. Spoznala sem poklic učitelja in bila vesela, da sem tudi jaz nekaj naučila učenca 4. a razreda.

STROPNIK BRIGITA 8. c
Osn. šola Antona Aškerc

Močnejši od smrti

Bil je tih, mrzel, zimski večer. S staro mamo sva bili sami doma. Kje so zdaj tisti časi, le spomin je ostal. Stara mama je ob takih večerih sedla na zapeček in položila roke v naročje, kot da kaj pestuje, jaz pa sem se udobno namestila na peči in ker sem bila zelo radovedna, sem staro mamo pocukala za vogel rute in kaj kmalu je bila pripravljena ponoviti katero od že tolikokrat povedanih zgodb. Ta večer mi je pripovedovala tole. Bilo je ob koncu maja leta 1942, torej v tistih težkih časih, ko nas je pestila vojna v Abidnikovem vrhu, v Ravnah pri Sošanju. Pripoved govori o imenjaku naše šole, hrabrem partizanu in Španskem borcu o MIHI PINTARJU TOLEDU.

V Abidnikovi grapi so partizani zakurili, ker je bil tisti maj zaradi hude zime precej hladen. To je kraj, ki je težko dostopen. Jaz ga poznam kot velik gozd z veliko borovnicami, pa brez steza, le kolovoz pelje do Abidnikove domačije. Kljub temu, da je narava nudila borcev za svobodo varno zavetje, jih je izdal dim, ki se je vrtinčil iz gozda in ga je izdajalec opazil. Sel je javiti na šoštanjsko žandarmerijsko postajo in kmalu se je vrnil z nemškimi vojaki, ki so partizane obkolili. Vnel se je hud boj, saj stara mama pravi, da je bilo slišati kar precej pokanja. Od tu

dalje bom pripovedovala natančno o Mihi, kar sem prebrala iz Pionirja.

Zvečer so se partizani zaradi premoči sklenili umakniti in prebiti obroč. Vodil jih je Miha, ki je prevzel skrb za ranjenega partizana Jako. Srečno so prešli Rave in Gaberke, kjer so se ustavili pri Stropnikovi domačiji. Ker se tu niso čutili varne, so sklenili nadaljevati pot proti Šaleški dolini. Med potjo pa so naleteli na zasedo in Miho so ranili v nogo. Kljub temu, da je bil sam ranjen, ranjenca ni hotel pustiti. Ostali partizani so se v neredu razkropili in tako bi lahko ranjenec prišel Nemcem v roke. Z Jakom sta se zatekla v Šumljakovo gospodarsko poslopje v Družmirju, kjer sta sklenila predaniti, a bistro Mihovo oko je na dvorišču opazilo ljudi, ki so kazali proti njima. Nekdo izmed njih se je s kolesom odpeljal proti Sošanju. Zopet izdaja!

Miha je ranjenca naložil na voziček, ki je stal na dvorišču in ga odpeljal do Pake. Med tem pa so za njima že bili Nemci in Miha je utegnil s tovarišem na hrbtno le še prebresti reko. Na nasprotnem bregu je ranjenca odložil in se sklenil braniti. Ko se je za trenutek pokazal izza drevesa, da bi pomiril, je smrtno zadet v zatilje omahnil.

Tako je umrl španski borec, narodni heroj Miha Pintar — Toledo, po katerem se imenuje naša šola — in lahko smo ponosni na ta naziv, naziv junaka, ki je bil močnejši od smrti.

JANA TAJNIK 7. b

Matematika

V prvem razredu govorim matematično: Dragica pripada množici deklic s svetlimi lasmi. Moj očka pripada množici očkov. Vse pripada tej ali oni množici. Tovarišica reče, mislite, mislite!

ZDENKA FERENČAK 1. b
Osn. šola Miha Pintar, Toledo

Zimski dan

Zjutraj, ko vstanem, je še temno, zato si prižgem luč. Kmalu se zadi. Ker je mraz, se toplo oblečem, da me ne bi zeblo. Mnogokrat je tudi slana. Ko grem v šolo, gledam skozi meglene zastore. Ko se vracam iz šole, ni več slane. Že ob štirih popoldne se prične mrčiti.

Marinka Klančnik 2. b

Potešena radovednost

Pred nekaj leti je oče še vozil avto. Ker je imel dolge proge, kot na primer v Srbijo, je vedno prinesel domov kakšno stvar v svoji veliki šoferski torbi. Ker je vedno ka prinesel, se je mama že navadila, da je vedno pogledala v torbo. Tako je bilo tudi nekega poznega večera. Oče je prišel domov zelo dobre volje. Ko je slekel bundo je prišel v kuhinjo in položil bundo na mizo. Mama je takoj hotela izvedeti, kaj je prinesel. Odprla je torbo in stegnila roko v notranjost. Toda takoj jo je prestrašena in obenem že jezna odmaknila. Sprva nisem vedel za kaj gre, pa je iz torbe prilezel jež. Mati je bila ves večer zelo slabe volje.

PETER KOVAČ 8. b

Hodimo po njihovih stopinjah

Začela se je vojna. Nad našo domovino so pridrevla sovražna letala. Dosti očetov, mater, sinov in hčera je šlo v boj. Mnogi ljudje so dali življenje za svobodo. Mnogokrat pa so tudi hudo ranjeni partizani obležali sredi bojišča. Tem so pomagali partizanski zdravniki. Nekateri borci so ostali živi do danes. Med njimi pa je bil tudi Rado Železnik, ki je stopil v boj kot sedemnajstletni fant. Po 30 letih se spominja še mnogih dogodkov iz partizanskih dni. Povedal mi je mnogo zgodb in eno od teh bom napisala.

„Bil sem v Savinjski četni. Tole pa se je zgodilo leta 1944 na Paškem Kozjaku. Pred nekaj urami so bili še tam hudi boji. Sedem borcev je bilo mrtvih, več pa ranjenih. Nemci so se nato umaknili. Nas je bilo 30. Medtem ko smo izbirali izvidnico dveh mož, so se Nemci

vrnili. Moža sta odšla. Toda — Nemci so ju zagledali. Začeli so streljati. Enega je zadela krogla in mrtev je obležal na tleh. Drugi pa je legel med sedmerico mrtvih mož. Ko smo slišali strele, smo takoj vedeli, da so tam Nemci. Tih smo šli tja in se skrili za grmovje. Tedaj pa nas sovražnik opazi. Nihče si ni upal streljati. Nemci so hitro odšli, mi pa smo tudi odnesli pete, kolikor mogoče hitro.“

Zelo sem se začudila, ko sem slišala kako živo se spominja teh dogodkov, ko je bil v partizanih. Ponosna sem nanj in na vse borce, ki so nam priborili boljše življenje. Če bi prišlo kdaj do vojne, bi tudi sama stopala po njihovih stopinjah.

DARJA RESNIK 4. b
Osn. šola Šmartno ob Paki

Knjižne novosti v Knjižnici Velenje za mladino

V zbirki „Deteljica“ je izšla knjiga Svetlane Makarovič: Vrček se razbije. Tu je zbranih sedemnajst kratkih živalskih zgodbic, ki so bile objavljene že v Cicibanu. Knjižnica nosi naslov po prvi zgodbi, ki govori o lončenem vrčku, ki je hodil po vodo, pa je po česti preveč poskakoval, se spotaknil ob kamen, padel in se razbil. Našel ga je pastirček, ga zlepil in dal na okensko polico. Za vodo vrček ni bil več uporaben, zato je pastirček vanj nabiral borovnice. Zgodbi je ilustrirala Marija Lucija Stupica.

„Sončnica na rami“ s podnaslovom „pesmi za otroke od Frana Levstika do danes“. Pesmi je izbral in uredil Niko Grafenauer. To je antologija pesmi za otroke, ki se začneja z Levstikom in konča s prikazom sodobnih ustvarjalnih prizadevanj v poeziji za mladino. V knjigi je zajetih kar 46 pisateljev, ki so pisali, ali še pišejo pesmi za mladino: Tone Pavček, Vida Brest, Anica Černejeva, Dane Zajc in še veliko drugih tudi manj znanih. Vsak pesnik je predstavljen s tisto pesmijo, ki je za njega najbolj reprezentativna. Namen te antologije je predstaviti predvsem povojno pesništvo za mladino.

Druga zbirka pesmi je knjiga „Metuljčki“. Tu so zbrane pesmi za otroke pesnice in pisateljice Anice Černejeve. Knjigo je ilustrirala Marjanca Jemec-Božič.

Mladinska knjiga je izdala zbrana dela Jacka Londona v petih knjigah. „Upor na ladji Elsinore“ je eden zadnjih romanov J. Londona. Pisatelj v njem opisuje razmere v pomorstvu, ko so parniki že izpodrinjali jadrnice. To je napeta pustolovka, ki pripoveduje o dogajanju na ladji „Elsinore“. To je bila jadrnica, ki naj bi obplula Rt Horn. Plovba je trajala pol leta in na krovu jadrnice, kjer so bili zbrani najrazličnejši ljudje, je prišlo do upora. Knjiga je od začetka do konca napeto branje. V knjigi „Potepuhi“ opisuje Jack London muke in tegobe pustolovcev in potepuhov, ki so vedno na poti, opisuje pa tudi lepe strani tega življenja. Jack London je živel sam potepuško življenje, zato je njegova pripoved toliko bolj pristna.

„Morski volk“ je zgodba o krutem kapitanu Wolfu Larsenu in o potovanju jadrnice „Duh“ na Japonsko, kjer naj bi lovila tuljune. Knjiga je kmalu po izidu doživela dramatično in je bila že dvakrat prenesena na filmski trak. „Prisilni jopič“ zavzema med Londonovimi deli zaradi svoje tematike posebno mesto. Pravijo, da je najbolj biografsko delo Jacka Londona knjiga „Kralj alkohol“. Knjiga opisuje čas prohibicije v Ameriki.

V zbirki „Resnična zgodovina divjega zahoda“ sta izšli dve novi knjigi: Revolveraši in Zlatokopi. Knjiga Revolveraši govori o tolpah, ki so plenile in morale, kot so bili bratje Daltoni, brata Frank in Jesse James, govori o roparju Billyju in Kidu. Vse te „junake“ poznamo že iz kavbojskih filmov. Knjiga pa prikazuje resnico o njihovem življenju in kaj jih je pripeljalo na kriva pota. Obe knjigi sta opremljeni s fotografijami, od katerih so nekatere prvič objavljene.

Pavle Zidar je napisal svojo četrto knjigo za mladino „Mulci“. To je duhovita pripoved. Fantje se že v naprej domeni, da bodo o svojih počitnicah napisali knjigo. Grede v šolsko kolonijo in zaradi njihove odločitve, morajo biti tudi počitnice čim bolj zanimive, zato se fantje pregrešijo zoper ustaljeni šolski, vzgojni in pedagoški red in morajo že po nekaj dneh iz kolonije domov. Vendar pa so si v tem kratkem času nabrali dovolj izkušenj, da so lahko napisali knjigo. To je zelo vedro in sproščeno branje tako za mladino kot za odrasle.

En dan ravnateljica

Moja poklicna usmeritev v pedagoške poklice. Šolanje nameravam nadaljevati na pedagoški gimnaziji, zato se odločam, da se prijavim na delovno mesto ravnateljice. Odbor osnovne organizacije ZSMS na šoli mi je to ankucijo zaupal, delovna ankucija pa je predlog za imenovanje potrdila.

Za pripravo na samopravni dan sem porabila veliko časa. O wsem poteku dela sem se pogovorila s stariškim ravnateljem. Najbolj me dela pa je bilo na samopravni dan. Preveriti morala, če imajo vsi učitelji priprave, imela sem še telefonskih pogovorov, pogovorila na prošnjo nogometnega kluba, ter sprejela nekaj obiskov. Po zvočniku mi pozdravila vse na šoli in in la nekaj navodil.

Od tovarišice pedagoginje ravnateljice Pušnik sem ob začetku dobila darilo in obenem spomin na samopravni dan.

LILJANA CIZEJ 8. c
Osnovna šola Antona Aškerc

Velika družina

Pri nas je pet otrok. Smo sami fantje. Jaz hodim v šolo, trije hodijo v vrtec, mali Igor pa ostane doma. Ko se vrnem iz šole pozapiam na brata Igorja, včasih pa pripravim tudi kosilo. Ko se vracata mama in oče, je kosilo že skuhano. Ob dveh se vračajo iz vrtca bratci. Počakam jih na avtobusni postaji. Ko smo vsi doma se imamo radi. Ubogati moramo očeta in mamco. Lepo je biti velika družina;

ERVIN OVČAR 2. raz.
Osnovna šola Škale

Retrospektivna razstava Maksa Kavčiča

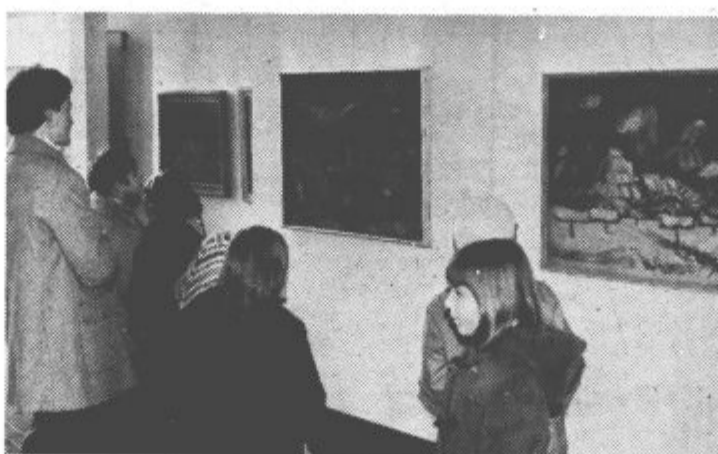
Pretekli petek so v galeriji velenjske knjižnice odprli malo retrospektivno akademskega slikarja – mojstra Maksa Kavčiča iz Maribora.

Razstavo je odprl podpredsednik izvršnega sveta občine Velenje Lado Zakošek, ki je tudi spregovoril o slikarjevem življenjskem delu.

Umetniška pot Maksa Kavčiča je tekla izredno premočno in dosledno vse od tistih začetnih študijskih usmeritev, ki jih je dobil na zagrebški akademiji, do prezgodnje njegove smrti. Podobno kot njegov učitelj je v svojih prvih delih posvečal posebno skrb slikovito obdelani površini, ki naj bi zgolj z barvnimi kontrasti ustvarjala občutek prostornosti. Vendar se mladi temperamentni slikar ni dolgo zadovoljil s tako lepoto, površinsko, umirjeno, pretežno z barvno pretanjenostjo izražajočo se govornico. Njegova umetniška sila si je zaželela zamaha in zagnanih potez. Po vrnitvi domov ga je prevzemalo pestro, razgibano življenje njegove ožje domovine, kmečka vsakdanost, prizori dela in

trpljenja, krajina Slovenskih gorik, Prekmurja in Štajerske.

Prirojena želja po neposrednem odzivanju in vključevanju v vrvečo vsakdanost je Kavčiča močno približala ekspresionističnim tokom, ki so poslej značilni za vse njegovo nadaljnje ustvarjanje. Te njegove zgodnje likovne izpovedi so dokaj folklorno obarvane; prepuščale so se zagnani risbi, z njo poudarjale in oklepale telesnosti, domišljiji o ljudeh in živalih izjemnih dolžinskih proporcih brez notranje trdnosti. Ta ekspresivnost je vodila Kavčiča v čedalje bolj pogumno izpovedovanje okolja, ki je v njem živelo in ga je dobro poznal. Nič čudnega torej, če so taki neposredni slikarjevi odzivi na vsakdanjo realnost

Razstava pokojnega umetnika iz Maribora je že v prvih dneh vzbudila veliko zanimanje.

dobili socialno kritičen motiv, saj so bili prav ti kraji med obema vojnama siromašni, nočno zapostavljeni in zaostali.

Kljub mnogim takim socialnim motivom pa se Kavčičevo slikarstvo ni nikoli do kraja predalo socialno kritičnemu slikarstvu. Imamo občutek, da je poskušal ubežati iz tega krivičnega prostora in časa, da je iskal več značnosti, da je trdo občutil krivice vsakdanjosti; toda ta boj je bil pretežak, preveč realen za slikarjevo poezijo. Njegova prvobitna angažiranost je bila in ostala do konca slikarsko likovna; vselej mu je manj pomenila tematska vsebina, vedno so bile na prvem mestu likovne vrednote umetnine – a vendar se mu je mnogokrat posrečilo mojstrsko združiti obe hotenji. Tudi v poznejši dobi je Kavčičevo slikarstvo nihalo med tema dvema poloma, ju kdaj bolj, kdaj manj uspešno zblíževalo.

Preroma v Kavčičevem slikarstvu nastane, ko se je slikar zavedel prave vloge in učinkovanja risbe sredi barvne površine.

Slike njegovih krajin z morja lepo kažejo, kako se je Kavčiču prirojena želja za slikovitimi znaki prilagoditi barviti atmosferi morskih krajin z obrežnimi polji in mesteci.

Nekdanja značnost barv se polagoma zapira, iz množice odtenkov izbira slikar poglavitve, vse obvladujoče, zato pa bolj silovite in čistejše barve.

Malokateri slovenski slikar je znal obravnavati motiv – pa naj je bil to figura, portret, krajina ali kompozicija – tako dramatično, tako scenesko zanimivo. Kavčič je mojster komponiranja in aranžiranja. Vsekakor je to svojo izjemno zmožnost črpal iz dolgoletnega dela v scenografiji, saj je bil eden naših najbolj uspešnih scenografov. Ta njegova izvedenost se očitno kaže v vsakem od njegovih presentativno komponiranih slikarskih motivov.

V kulturnem sporedu je sodelovala Zdenka Novak, pianistka iz Ljubljane.

Prva razstava v letošnjem letu bo odprta do 29. januarja, vsak dan od 9. do 19. ure, ob sobotah od 9. do 13. ure, ob nedeljah pa do 12. ure.

Spremenjene cene

Poleg drugih sprememb, ki so v letošnjem letu nastale tako v osnovnih kot v srednjih šolah, so zelo zanimive tudi cene. O tem smo se pred dnevi pogovarjali z direktorjem gimnazije v Velenju Bojanom Glavačem. Povedal nam je, da se bodo predmeti telesna, glasbena, likovna in tehnična vzgoja v osnovnih šolah ocenjevali z besedami zelo uspešno, uspešno in manj uspešno in ne več z ocenami kot doslej. V srednjih šolah pa se bo tako ocenjevala samo telesna vzgoja.

Tudi ocen iz vedenja ne bo več. Vedenje se bo ocenjevalo z

vzorno, primerno in manj primerno. Pri tem moramo poudariti, da se večina otrok oziroma dijakov vede primerno, le redki so taki, ki se vedejo vzorno. Takšen bo tudi kriterij, doslej pa smo ocenjevali vedenje z

najvišjo oceno vsem, ki pri disciplini niso povzročali kakšnih težav, drugače pa njihovo vedenje še vedno ni bilo vzorno. Takšni otroci bodo sedaj ocenjeni s primerno.

Učencevo vedenje oceni razredni učiteljski zbor na predlog razrednika, ki oblikuje predlog ob sodelovanju razredne skupnosti. Upošteva se učenecv odnos do sošolcev, učiteljev, do drugih oseb ter do družbene lastnine in pa njegovo obnašanje v šoli in izven nje.

Tudi uspeh se bo odslej ocenjeval veliko drugače. Pri tem se bo upoštevalo znanje iz vseh predmetov, učenčev vedenje, prizadevanje pri delu, njegov odnos do obveznosti v šoli in zunaj nje njegove sposobnosti in nagnjenja in splošna razvitanost. Poudariti je treba, da se uspeh ne bo več določeval po aritmetični sredini.

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

objavlja prosto delovno mesto

računovodje

Pogoji za zasedbo delovnega mesta:

- Ekonomski tehnik
- Najmanj 5 let prakse na področju finančno-računovodskega poslovanja
- Znanje strojepisja

Delovno mesto obsega poleg računovodskih del tudi del administrativnih poslov. Za dokončno zasedbo delovnega mesta mora kandidat opraviti 2-mesečno poskusno dobo.

Prijave z dokazili morajo kandidati vložiti najpozneje v 15 dneh po objavi na naslov Delavska univerza Velenje, Velenje, Titov trg 2.

● V VELENJSKEM MUZEJU

Velik obisk

Zanimanje za obisk na velenjskem gradu vse bolj raste. V letu 1974 je bilo obiskovalcev prvič več kot deset tisoč, saj so jih tedaj našli kar 11.170. Lani pa je bil obisk še večji. Pohvalijo se lahko, da je bilo na gradu le dnevajst obiskovalcev manj kot petnajst tisoč. Zanimiv je tudi podatek, da je starejših obiskovalcev še vedno več kot mlajših. K temu pristoje to, da je velenjski muzej pripravil v letu 1975 dve razstavi na osnovnih šolah Karel Destovnik Kajuh v Šoštanj in na šoli Gustava Šliha v Velenju, katero si je ogledalo skupaj 3620 obiskovalcev.

Največji obisk so zabeležili maja, junija in julija, ko si je ogledalo muzejske zbirke kar 6672 obiskovalcev.

Tudi število muzealij je vsako leto večje. Pred desetimi leti so jih imeli le 794, danes pa se je to število povečalo že na 3706. Lani so tudi prvič odprli etnološki oddelk, rezstavili so tudi 200 mask Foitove zbirke črnske umetnosti. Pri tem je treba poudariti, da restavrirator kljub temu, da je že rok potekel, dela še ni opravil v celoti.

Na odprtem so uredili razstavo o rudarstvu, posneli osemnajstminutni film o gradivu oziroma zbirkah na gradu, na diapozitive so posneli zanimiva kmečka poslopja v Šaleku, Škalah, Topolšici in Bevčah. V lanskem letu so tudi začeli pripravljati vodič po Foitovi afriški zbirki. Končno pa jim je uspelo dobiti v roke tudi topografski opis spomenikov v občini.

Gre za zanimivo študijo, v kateri je 150 posnetkov najzanimivejših hiš in drugih zanimivih detajlov ter približno osemdeset strani opisa.

Ko smo zvedeli v muzeju upajo da bo letos vendarle izšla brošura o Foitovi zbirki, poleg tega pa nemravajo v tem letu tudi dokončno urediti dokumentacijo (opis in fototeke) te zbirke. Pripravili bodo tudi razstavo Velenje od leta 1954 do danes in razstavo na podlagi topografske študije etnografskih spomenikov v občini. Še nadalje bodo skrb posvečali zbiranju etnografskih predmetov, kulturno prosvetnemu delu z obiskovalci obljubljajo pa tudi, da bomo letos v Velenju vendarle dobili značko z mestom Velenjem, po katerih je ob vsakem obisku izredno veliko povprašanje.

Pa še to: Muzej na velenjskem gradu je odprt ob delavnikih od 7. do 17. ure, ob sobotah in nedeljah pa od 9. do 17. ure.

Znova samostojno društvo v Šmartnem ob Paki

Znano je, da je pred leti v Šmartnem ob Paki obstajalo samostojno društvo upokojencev, ki pa se je na željo društva upokojencev Šoštanj združilo z njim. Sedaj pa se je ponovno osamosvojilo ter je pri občini že registrirano. Pri razdružitvi so nastale majhne nevedčnosti, ki pa so bile z obojestransko dobro voljo odstranjene. Pokazalo se je pač, da ima Šmartno ob Paki dovolj sposobnih ljudi, ki so zmožni voditi lastno društvo. Društvo bo imelo svojo pisarno skupno s člani združenja borcev, pa tudi uradni dan bodo imeli isti dan, toda ob drugem času. S tem bo prihranjeno tudi precej kurjave. Trdno smo prepričani, da bo sedanji odbor znal društvo dobro voditi ter s tem pokazal, da Šmarčani niso kar tako.

Z. KOTNIK

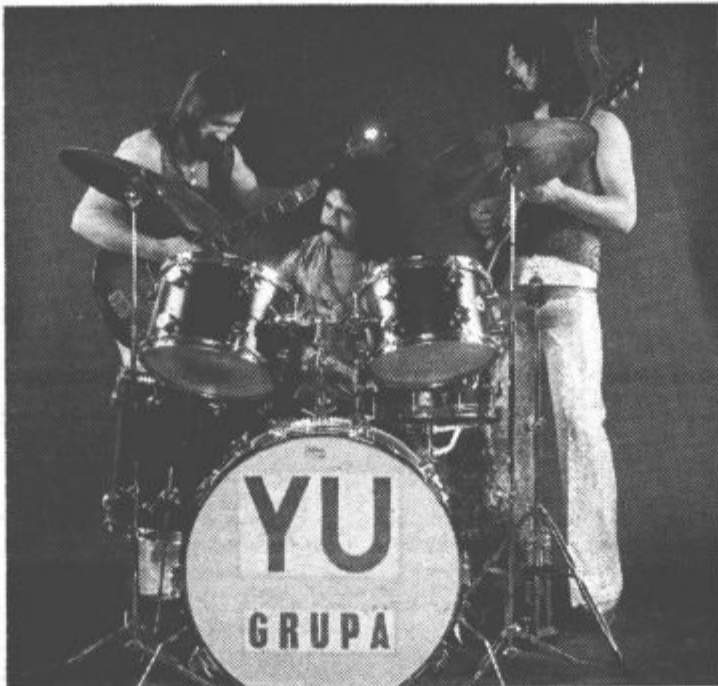
Prvi rock koncert

Jutri 17. januarja 1975, bo v večnamenski dvorani v Velenju jubilejni koncert grupe JU iz Beograda. Koncert je posvečen njihovim peti obletnici in izidu tretje long play plošče.

Kot gost bo na njihovem koncertu nastopil tudi ansambel Foundations iz Anglije. To je skupina v kateri igra dva naša rojaka, nekdanja člana skupine Time. To sta Dado Topič in Peco Petej. Nastopil

bo tudi Parni valjak iz Zagreba ter skupina Ave iz Velenja. Vstopnice so v predprodaji: Turistični biro dvorane, Turistični biro Slovenj Gradec, Nama Ravne ter Izletnik Celje.

To bo prvi veliki rock koncert, ki si ga bomo lahko ogledali v Šaleški dolini, bo pa v sklopu turneje, ki bo zajemala šestnajst mest v Jugoslaviji, prične pa se danes v Ljubljani.

»Da« tudi v Dravogradu

V drugi polovici decembra so zbori delavcev Kmetijske zadruge Slovenj Gradec, Kmetijske zadruge Prevalje in Trgovskega podjetja „Mesnina“ Ravne na Koroškem ter zbori kmetov – kooperantov kmetijskih zadrug v Slovenj Gradcu in na Prevaljah sprejeli odločitev o združenju dela in sredstev v okviru nove organizacije združenega dela „Koroška kmetijska zadruga“ s sedežem v Slovenj Gradcu.

V Dravogradu na prvih zborih s to obliko združenja in povezovala niso soglašali. Na vnovičnih zborih pa so naposled le sklenili, da se tudi dravogradska Kmetijska zadruga vključi v „Koroško kmetijsko zadrugo“. To odločitev so potrdili 8. januarja še na referendumu, na katerem je bilo 79,66 % zaposlenih in 54,46 % kmetov kooperantov za združevanje dela in sredstev v koroškem kmetijstvu in za oblikovanje „Koroške kmetijske zadruge“ s sedežem v Slovenj Gradcu.

● Kandidati za nove sekretarje komitejev OK ZK

V treh občinah koroške regije bodo na sejah občinskih konferenc Zveze komunistov volili nove sekretarje komitejev OK ZK.

Dosedanega sekretarja dravogradskega komiteja OK ZK, Franca Lesnika, sta skupščini občin Dravograd in Radlje ob Dravi imenovali za družbenega pravobranilca samoupravljanja. Radljskega sekretarja komiteja OK ZK, Maksa Verdinkega, so na zadnji seji Medobčinskega sveta SZDL za Koroško izvolili za profesionalnega predsednika sveta. Dosedanji sekretar komiteja OK ZK Slovenj Gradec, Mitja Horvat, pa je postal član izvršnega odbora Republiške konference SZDL Slovenije.

Kandidat za novega sekretarja OK ZK v Dravogradu je Franc Horvat, sekretar tamkajšnjega „Avtoprevoza“, v Radljah ob Dravi Peter Macuh, ravnatelj osnovne šole Podvelka, v Slovenj Gradcu pa Mladen Mrmolja, načelnik oddelka za družbene službe Skupščine občine Slovenj Gradec.

● Slavje v Šmartnem pri Slovenj Gradcu

Zadnje nedeljo, 11. januarja, je bila v prostorih osnovne šole v Šmartnem pri Slovenj Gradcu, ki nosi ime XI. SNOUB „Miloš Zidanšek – Pohorske“ priložnostna slovesnost v počastitev 32-letnice ustanovitve te partijske enote. Zbrali so se pre-

živeli borci Zidanškove brigade ter svojci padlih borcev, med katerimi je bil tudi predsednik odbora XI. SNOUB „Miloš Zidanšek – pohorske“ Alojz Vindiš – Dunda.

O prehojeni revolucionarni poti te partizanske enote pa je govoril politkomisar Zidanškove brigade Franta Komelj, ki je še posebej naglasil pripravljenost borcev Zidanškove brigade, da aktivno sodelujejo pri uveljavljanju koncepta splošnega ljudskega odpora ter pri ohranjanju tradicij narodnoosvobodilne borbe.

● Upravni prostori za slovenjegraški »Prevent«

Uprava temeljne organizacije združenega dela „Toper – Prevent“ Slovenj Gradec se je po novem letu preselila v nove prostore, ki so jih zgradili zraven proizvodne dvorane v novi slovenjegraški coni lahke industrije. V novih prostorih so zraven upravnih pisarn še sejna soba, krojilnica, vzorčni oddelek in modelarna.

● Dejavnost občinske organizacije SZDL

Zadnje dni v decembru sta se v Slovenj Gradcu sestala Predsedstvo Občinske konference SZDL Slovenj Gradec ter Občinska konferenca SZDL Slovenj Gradec. Razpravljala sta o predlogu Resolucije o družbenoekonomskem položaju in usmeritvi občine Slovenj Gradec v letu 1976 ter o predlogu družbenega dogovora o skupni in splošni porabi za leto 1976.

● Še podpis za združitev

Potem ko se je delovni kolektiv gostinskega podjetja „Pohorje“ Slovenj Gradec že pred časom na referendumu izrekel za vključitev v Turistično in avtobusno podjetje „Kompas“ Ljubljana, bodo zdaj podpisali še samoupravni sporazum. Gostinsko podjetje „Pohorje“ Slovenj Gradec bo v okviru ljubljanskega „Kompasa“ temeljna organizacija združenega dela, obetajo pa si, da bodo v prihodnje bolj izkoriščali zmogljivosti ter tudi hitreje uresničevali razvojne zamisli.

Za gostinskim podjetjem „Peca“ Mežica je gostinsko podjetje „Pohorje“ Slovenj Gradec druga gostinska organizacija združenega dela iz občin koroške regije, ki se je odločila za gospodarjenje v prihodnje v okviru Turističnega in avtobusnega podjetja „Kompas“ Ljubljana.

● IZ RESOLUCIJE O DRUŽBENOEKONOMSKI POLITIKI IN RAZVOJU OBČINE SLOVENJ GRADEC V LETU 1976:

Industrijska proizvodnja večja

Delegati zborov Skupščine občine Slovenj Gradec so na zadnji seji v letu 1975, bila je 27. decembra, razpravljali tudi o Resoluciji o družbenoekonomski politiki in razvoju občine Slovenj Gradec v letu 1976.

Resolucija pomeni konkretizacijo nalog in usmeritev gospodarstva ter družbenih dejavnosti za letošnje leto, vsebuje pa osnovne usmeritve in naloge za nosilce planiranja in gospodarjenja, predvsem kar zadeva rast družbenega proizvoda, delitvene odnose, zaposlovanje, investicijsko politiko ter skupno in splošno porabo v letu 1976.

LE ZA 3 % VEČJI DRUŽBENI PROIZVOD V LETU 1975!

Gospodarstvo Mislinjske doline je doseglo v letu 1975, v primerjavi z letom 1974, le za 3 % večji družbeni proizvod, v isti primerjavi pa se je povečala industrijska proizvodnja za 4 %. Nekoliko boljše je položaj v gradbeništvu, kjer je proizvodnja večja za 9 %, seveda na račun povečane investicijske izgradnje, tako na področju negospodarstva kot gradnje družbenih najemnih stanovanj. Ob tem pa so zaloge gotovih izdelkov tudi v združenem delu občine Slovenj Gradec presegle normalno raven in bodo vplivale na reprodukcijsko sposobnost gospodarstva še nekaj časa.

RAZVOJNE USMERITVE ZA LETO 1976

Ob nadaljevanju družbene akcije za stabilizacijo ter s sprejemom ukrepov tekoče ekonomske politike računajo, da se bo v občini Slovenj Gradec v tem letu, v primerjavi z letom 1975, povečal družbeni proizvod celotnega gospodarstva za 6 %, industrijska proizvodnja za 6 %, zaposlenost za 3,5 %, investicije v osnovna sredstva gospodarstva bodo večje za okrog 7 %, realni osebni dohodki na zaposlenega pa za 1 %.

Med nalogami, ki čakajo tudi združeno delo Mislinjske doline v letu 1976, velja omeniti zlasti še nujnost povečanja izvoza, smotrno vlaganje v izboljšanje in modernizacijo dela ter povečanje produktivnosti dela. Ob tem računajo, da bodo ustvarjene možnosti za izboljšanje preskrbe, sicer pa bodo pospešili priprave na oblikovanje samoupravne interesne skupnosti za področje komunalnih storitev. V letu 1976 pa naj bi naposled vendarle začeli postopno uveljavljati načelo stroškovnih stanarin, seveda ob sočasnem uveljavljanju načela solidarnosti in socialne varnosti. Ob tem tudi načrtujejo gradnjo okrog 100 novih družbenih najemnih stanovanj.

Atleti tekmovali

Tekači ob zamrznjenem velenjskem jezeru na nedeljskem zimskem krosu.

Atletski klub Velenje je v okviru mednarodne lige zimskih krosov priredil 2. zimski kros. Tekmovanja se je udeležilo več kot 100 tekačev iz vseh slovenskih klubov ter Graza, Celovca in Marie Elent. Med domačimi tekači sta prvo mesto osvojila Andreja Šverc pri starejših mladinkah in Milan Bolek pri članih.

Rezultati: – pionirke 1000 m: 1. Tanja Poleka (Klad.) 5:36,02, Majda FRAS (Branik) 6:09,0, Vida Napotnik (Vel.) 6:20,0.

Mlajše mladinke 2000 m; 1. Ida Bunderla (Klad.) 7:30,0, 2. Majda Rozman (Klad.) 7:42,3, 3. Darinko Skuk (Ravne) 7:45,8.

Starejše mladinke 2000 m: 1. Andreja Šverc (Vel.) 6:45,5, 2. Renata Zupanil (Vel.) 7:56,0, 3. Erika Šrot (Koper) 8:05,3.

Članice 3000 m: 1. Nada Šober (Ravne) 11:54,0, 2. Zora Zorman (Ravne) 12:17,7, 3. Ani Klemenjak (Celovec) 12:29,4. **Pionirji – 1500 m:** 1. Bogdan Urh (Vel.) 6:40,3, 3. Telio Debernardi (Koper) 7:03,2, 3. Marjan Pue (Branik) 7:08,4.

Mlajši mladinci – 4000 m: 1. Jože Nabernik (Ravne) 13:01,4, 2. Stanko Miklavžina (Vel.) 13:43,3, 7, 3. Franc Markelj (Vel.) 13:54,8.

Starejši mladinci – (4000 m): 1. Branko Škof (Olimp.) 13:00,3, 2. Alojz Fliser (M. Sobota) 13:14,6, 3. Mirko Štruc (Ravne) 13:24,8.

Mlajši člani (8000 m): Miro Petrovec (Olimp.) 27:15,4, 2. Gerbord Dorsler (Celovec) 28:13,7, 3. Polde Bučar (N. Mesto) 28,50,3.

Člani – 8000 m: 1. Milan Bolek (Vel.) 25,50,7, 2. Andrej Vastl (Branik) 26:03,8, 3. Hans Vunbscher (Graz) 26:15,6.

Plavalci preizkusili moči

Plavalni klub Velenje je pred nedavnim organiziral medklubsko tekmovanje, na katerem je sodelovalo 70 plavalcev iz celjskega Neptuna in domačega plavalnega kluba.

Tekmovanje je bilo hkrati preizkus mladih plavalcev, ki so se včlanili v klub lani kot tudi preizkus moči prve ekipe pred novo sezono, ki se bo začela februarja. Domači plavalci so bili na tekmovanju izredno uspešni, saj so osvojili kar devetnajst prvih mest od dvajsetih.

Skoraj vsi so postavili tudi svoje osebne rekorde.

Rezultati: Džimim Randželo (letnik 1969), 50 m prsno-2,27, Iztok Golob (68), 50 m prsno-1,23, Simon Oblak (67), 50 m kravl-1,09, Iztok Sagmeister (67), 50 m prsno-1,13, Marko Palir (66), 50 m kravl-0,53,9, Ervin Brelih (65), 100 m kravl-1,30, Dušan Veinovič (65), 100 m kravl-1,29, Jani Gorjanc (64), 100 m kravl-1,19,1, Matjaž Gaberšek (63), 100 m kravl-1,11, Peter

Mramor (65), 100 m hrbtno 1,58;

Dekleta: Lea Miklavc (69), 25 m prsno 0,45,1; Nevenka Grobelnik (67) 25 m prsno 0,29; Andreja Ažber (66), 50 m prsno 1,02; Nataša Raspotnik (66), 50 m kravl 0,41; Marta Obrovnik (66), 50 m prsno 1,03; Katja Žibert (64), 100 m prsno 1,43; Sonja Vukovič (63), Neptun, 100 m kravl, 1,33; Metka Herlah (62), 100 m hrbtno 1,23,4; Polona Herlah (61), 100 m kravl 1,23 in Ljudmila Urlep (64), 100 m prsno 1,49.

Turnir treh dolin

Namesto napovedanega rokometnega turnirja treh dežel Avstrijske, Štajerske, Železne Žu-

panije in Slovenije, je bilo prejšnji teden v Velenju rokometno srečanje treh dolin. Poleg domačega Rudarja so nastopili še rokometiški iz Šoštanj, Slovenj Gradca in Tehnomercator iz Celja.

Rezultati: Velenje: Šoštanj 18:21 (9:12), Tehnomercator: Slovenj Gradec 17:20 (9:8). V tekmi za tretje mesto je Tehnomercator premagal Rudarja z 21:17 (11:7). Zmagovalec je ekipa iz Slovenj Gradca, ki je v finalu premagala Šoštanjčane z rezultatom 15:12 (7:6).

Dobri dosežki

Strelci velenjske občine so se pomerili med seboj v streljanju z zračnim orožjem za občinsko prvenstvo. Dosegli so zelo dobre rezultate, ki obetajo uspeh tudi na republiškem prvenstvu.

Najboljši so bili: – pištola – 1. Hinko Bola 376, Jože Detlbah 366, 3. Jurij Mogilnicki 361 krogov, mladinci: 1. Rajko Srdič 361, Jože Detlbah 350, Vinko Trinkaus 348 krogov.

Člani – puška: 1. H. Bola 357, 2. Franjo Žučko 356, 3. Dušan Perhač 352.

Mladinci: 1. Robert Borovnik 348, 2. Rudi Ramšak 331, 3. Ernest Šišič 329.

Mladinke: 1. Marinka Teržan 332, 2. Marina Trinkaus 308, 3. Zvonka Misja 276.

● STRELJANJE

ODLIČNI VELENJČANI

V Ljubljani je bilo republiško prvenstvo v streljanju z zračnim standardnim orožjem. Med 122 tekmovalci je sodelovalo tudi 25 strelcev velenjske strelske družine „Mrož“. Velenjčani so se odlično izkazali. Med mladinci so osvojili ekipno prvo mesto v streljanju s pištolo z novim državnim in slovenskim rekordom 1091 krogov. Za ekipo so nastopili: Jože Detlbah, Vinko Trinkaus in Rajko Srdič. Med posamezniki je bil Detlbah drugi.

V streljanju s puško so mladi velenjčani osvojili ekipno 3. mesto z rezultatom 1047 krogov in s tem dosegli normo za nastop na državnem prvenstvu

(Robert Borovnik, Rudi Ramšak in Ernest Šišič). Izkazala se je tudi Marika Teržan, ki je bila prva v streljanju s pištolo za mladinke, tretja med članicami, drugo mesto pa je osvojila v streljanju s puško za mladinke.

Med člani je v močni konkurenci vseh najboljših slovenskih strelcev s pištolo dosegel Hinko Bola, 3. mesto z rezultatom 370 krogov. Ekipno so velenjčani dosegli 2. mesto za Olimpijo (Ljubljana). Za ekipo so streljali – Hinko Bola 370, Franjo Žučko 368, Jurij Mogilnicki 358 in Jože Detlbah 363 krogov. V streljanju s puško pa so člani dosegli 6. mesto.

Hinko Bola

gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje
gorenje gorenje gorenje gorenje gorenje

Delavski svet temeljne organizacije združenega dela hladilna tehnika v sestavi Gorenje TGO Velenje

razpisuje prosto delovno mesto

vodje TOZD hladilna tehnika

Kandidat mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- da je državljan SFRJ in izpolnjuje splošne pogoje, določene z zakoni in družbenimi dogovori;
- da ima srednjo ali višjo izobrazbo
- da ima 5 let prakse od tega 3 leta na vodstvenih delovnih mestih v TOZD ali delovni organizaciji;
- da je moralno in politično neoporečen;
- da njegovo dosedanje delo jamči, da bodo doseženi sprejeti cilji TOZD in cilji delovne organizacije ob načelu solidarnosti in vzajemnosti delovne organizacije

Prijavi je treba priložiti dokazila o izobrazbi, delovnih izkušnjah in potrdilo o nekaznovanju.

Pismene prijave z zgoraj omenjenimi prilogami je treba poslati v 15 dneh od objave tega razpisa na naslov Gorenje TGO Velenje, kadrovska operativna, Velenje, Celjska 5a z oznako **RAZPIS DELOVNEGA MESTA VODJE TOZD.**

Prijave brez prilog in nepravočasne prijave se ne bodo obravnavale.

Podrobnejše informacije daje kadrovska operativna med rednim delovnim časom.

Kadrovska komisija pri skupščini Skupnosti za zaposlovanje VELENJE

objavlja delovno mesto

direktorja skupnosti

Kandidat mora poleg z zakonom predpisanih pogojev, izpolnjevati še naslednje pogoje:

- da ima visoko ali višjo izobrazbo,
- da ima najmanj 5 let delovnih izkušenj na ustrezni delovnih mestih,
- da ima organizacijske sposobnosti za uspešno vodenje,
- da ima moralno-politične kvalitete.

Prijave sprejema kadrovska komisija pri skupščini Skupnosti za zaposlovanja Velenje, Šalaška 19, do zasedbe delovnega mesta.

Komunalno obrtni center Velenje n. sub. o.

Koroška cesta 46 – TOZD storitve
objavlja več prostih delovnih mest:

natakarjev - za nedoločen čas -

za delo v bližnjih kopaljšča in avtobusnega postajališča.

Prosta delovna mesta lahko zasedejo kandidati, ki izpolnjujejo splošne pogoje in so KV ali PK natakarji, zaposlujejo pa tudi delavce brez poklicev, katerim bomo nudili priučitev v gostinski stroki.

Prošnje pošljite v roku 15 dni po objavi oglasa na gornji naslov.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta

JOŽETA PIREČNIKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, sodelavcem in zdravstvenemu osebju.

Zahvljujemo se tudi pevskemu zboru, godbi ter duhovščini za poslovljene besede.

Žalujoči: žena Antonija, hčerka Terezija ter sinova Jože in Silvo z družinami

Kdaj drsališče v Velenju?

Zima je zadnja leta vse bolj muhasta. Medtem ko je lani vsaj bilo nekaj snega, ga letos ni bilo niti toliko, da bi lahko vsaj smučiči pošteno prezračili. Seveda so zaradi tega tudi ljubitelji smučanja v Šaleški dolini zelo nejevoljni še zlasti zato, ker so v zadnjih letih dobili kar dve vlečnici v Šaleku in Zavodnjah. Pa tudi top, ki pa nikakor ne zna streljati snega. Morda bo treba kupiti še enega, da bo sedanega spodbujal. Ker pač tudi pozimi ne gre brez rekreacije, so si jo mnogi kar sami poiskali.

Na velenjskem jezeru, ki je vreme in led na jezeru sta tudi pokrto z debelo plastjo ledu. Tako smo lahko videli pretekli mene spodbudila, da sem si kupil drsalke. Rekreacija je vsa-

zasedli jezero. Mislim da v tem trenutku ni bolj idealnega rekreativnega športa kot je drsanje. Seveda bi bilo še veliko lepše, če bi imeli drsališče. Denar za to prav gotovo ne bi bil vržen, vstran ker bi se zelo hitro obrestoval.

FRANC CESAR: „V Velenju premalo izkoriščamo možnost drsanja; še zlasti zadnja leta, ko

led na jezeru tako negotov. Kajti če bo samo malo topleje, drsanje ne bo več možno. Drugače pa bi bilo, če bi imeli pokrito drsališče.“

RADO SIVKA: „Tudi sam sem se letos pridružil tistim, ki so si dejali: bolje se je slabo drsati doma, kot pa dobro in drago smučati nekje daleč. Drsalko sem imel že izpred ne-

Stane Bizjak

Janez Bobek

Franc Cesar

Jožica Mramor

Rado Sivka

Branko Blagotinski

teden, ko je bilo zelo hladno in zato led zelo debel, na velenjskem jezeru skoraj vse kar leze in gre. Od otrok do najstarejših, na lepih novih drsalkah. Mnogi pa so ostali brez njih, ker so v velenjskih trgovinah prišle njihove številke. Trgovci pač niso računali, da bomo v Šaleški dolini tako hitro vžljubili drsanje. Nekateri pa so se namesto drsalk odpravili na led z motorji in kazali kako so spretni z motorji na ledu, obenem pa z vožnjo ogrozili drsalce. Ustavili smo nekaj novepečenih drsalcev in dobili naslednje odgovore:

STANE BIZJAK: „Najmanj 25 let že nisem drsal. Mrzlo

kemu nujna potrebna. Zato priporočam tudi drugim srednjeletnikom, da čimbolje izkoristijo letošnji led, saj je ta šport zelo poceni, privlačen in seveda koristen. Ljudje ne vedo, kaj imajo in premalo izkoriščajo to kar jim narava daje. Pa čeprav letos samo led.“

JANEZ BOMBEK: „Sprva sploh nisem vedel, da je na jezeru led. Ko mi je prijatelj povedal, sem takoj stekel v trgovino po drsalke in danes že nisem več začetnik. V tem času v Velenju ni možna nobena rekreacija, razen plavanja in seveda drsanja. Vlečnici sta goli, brez snega, top ne more in ne more izdelovati snega, zato smo

so zime zelo skope s snegom. Drsanje je zelo lep šport, ni težak za učenje, pa tudi zelo poceni je. Seveda pa drsanja na velenjskem jezeru ne bi smeli prepustiti stihiji. Kdo bo na primer kriv, če bo kdo izmed ljubiteljev vožnje z motorji po ledu, povozil kakega otroka. Zato bi moral nekdo, morda gostinsko podjetje Paka ali odbor za rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu prevzeti organizacijo nad to sedaj že resnično množično rekreacijo. Ob koncu bi topla priporočila vsem tako mladim kot starejšim, da začno drsati; če bo le še jezero zmrazeno.“

JOŽICA MRAMOR: „Tudi mi (družina) smo prišli na led zato, ker ni snega. Če bi vedeli, da je to tako lep šport, bi si bili prav gotovo že veliko prej kupili drsalke. Pa še poceni je v primerjavi s smučanjem. Lani smo si kupili zimsko opremo in za vse štiri ni bil dovolj star milijon. Smučiči smo morali za zdaj dati na podstrešje, da pa bi od zime vendarle nekaj imeli, smo si kupili drsalke. Kako poceni je ta oblika zimske rekreacije, najbolje pove številka, da nas je stala le okrog 130 starih tisočakov. Škoda je, da je

kaj let, le znanje mi je manjkalo. Tega pa sem si tudi dobil v dveh, treh dneh. Dejstvo, da je bilo na jezeru ta teden (anketo smo delali v nedeljo) na jezeru vsak dan sto, dvesto ali pa tudi več drsalcev, najbolj zgovorno kaže, kako potrebna je v Velenju pokrito drsališče. Ob tem nisem upošteval zlasti mladih, ki so se drsali na kotalkališču, kjer so vsak večer delali kot velenjski hokejisti.“

BRANKO BLAGOTIŠK: „Tudi jaz sem začel drsati še letos in kot kaže bo v Velenju drsanje postalo zimska rekreacija številka ena. Res da je možno v tem času tudi plavanje v bazenu, vendar bazen ne more naenkrat sprejeti niti približno toliko plavalcev kot jezero drsalcev. Zato mislim, da bi bilo treba drsanju v prihodnje prav gotovo posvetiti čimvečjo pozornost. Organizirati bi bilo treba neko posebno službo ali poseamznika, ki bo skrbel za red in vse, kar je potrebno za varnost drsalcev. Glede na to da tudi ledu vreme ni najbolj naklonjeno, bi bilo seveda najlepše, če bi imeli pokrito drsališče. To pa so za zdaj samo še želje ...“

poroke

— JOŽE DREV, roj. 1950, delavec iz Velenja, Jenkova c. in STANISLAVA POCAJT, roj. 1953, delavka iz Velikega vrha.

— ALOJZ HLIŠ, roj. 1952, mizar iz Šoštanja, Metleče in ZVONKA KNEZ, roj. 1956, prodajalka iz Škal.

— ILIJA KUPREŠAK, roj. 1943, zidarSKI mojster iz Velenja, Cesta na Selo in DANIELA BUČAR, roj. 1953, uslužbenka iz Rakovelj

— NEŽMAH STJEPAN, roj. 1942, strojni ključavničar iz Predence in FRANCIŠKA SAKIČ, roj. 1949, administrator iz Muenchna

— MIRAN ŠPIČKA, roj. 1955, študent iz Konovega in VESNA BAŠKOVIČ, roj. 1955, študent iz Velenja, Tavčarjeva c.

— DUŠAN KRANJC, roj. 1953, električar iz Škal in ALENKA BRDNIK, roj. 1958, prodajalka iz Hrastovca

— ENES BAJRAMOVIČ, roj. 1952, rudarski tehnik iz Velenja in NEVENKA GOLČAR, roj. 1949, administrator iz Velenja

— GVIDO HAUPTMAN, roj. 1950, električar iz Bežine in CVETKA ŠMON, roj. 1955, študent iz Velenja, Jurčičeva c.

— STANKO PLOHL, roj. 1951, rudar iz Velenja, Koroska c. in MILICA NOVINŠEK, roj. 1947, delavka iz Škalskih Cirkovc

— JOŽE VOGLAR, roj. 1952, električar iz Velenja, Šlandrova c. in RAFAELA KRAJČER, roj. 1956, prodajalka iz Gornjega Dolica

— RATKO RODIČ, roj. 1942, rudar iz Velenja in STANKA DABETIČ, roj. 1942, delavka iz Donje Ržanice

— MILAN LORENČAK, roj. 1921, profesor iz Celja in HELENA ERJAVEC, roj.

1934, pred. učiteljica iz Rogatica

— RUDOLF KLANJŠEK, roj. 1935, nadzornik lokomotiv iz Celja in KRISTINA ROŽEN, roj. 1944, ekonomski tehnik iz Vuzevice

— SREČKO ŠTRUC, roj. 1953, rudar iz Velenja, Kersnikova 2, in LJUBICA ČIČKOVIČ, roj. 1953, delavka iz Velenja

— VLADIMIR MLINAR, roj. 1956, skladiščnik iz Velenja in DRAGICA PUNGARTNIK, roj. 1957, frizerka iz Velenja, Koroska c.

— LADISLAV PEPELNIK, roj. 1937, ključavničar iz Velenja, Bračičeva 3 in MARIJA GORŠEK, roj. 1957, gospodinja iz Velenja, Bračičeva 3

— FRANC HRIBERŠEK, roj. 1943, rudar iz Pake pri Velenju in EMA KUMAR, roj. 1953, delavka iz Velenja, Efenkova 3

— SIMO TEŠANOVIČ, roj. 1951, delavec iz Velenja, Kajuhova in ROZALIJA KLJEMENC, roj. 1955, laborant iz Velenja, Partizanska c.

— JOSIP KRALJ, roj. 1953, traktorist iz Velenja, Celjska c. in ANICA DVORNIK, roj. 1956, krojačica iz Velenja, Celjska c.

— BOŽIDAR BOŽIČEK, roj. 1952, študent iz Velenja, Tomšičeva c. in LJUDMILA VIDEMŠEK, roj. 1951, delavka iz Šoštanja, Kajuhova c.

— JERNEJ LOMŠEK, roj. 1951, prodajalec iz Šoštanja, Kajuhova c. in DARINKA GORČAN, roj. 1956, prodajalka iz Šoštanja, Lola Ribarja

— SILVESTER GMAJNER, roj. 1952, usnjarski delavec iz Šoštanja, Partizanska c. in MARIJA MARKUŠ, roj. 1952, delavka iz Šoštanja, Partizanska c.

— STANISLAV VRABIČ, roj. 1953, delavec iz Šoštanja, Kajuhova c. in MOJCA GRIČAR, roj. 1958, delavka iz Šoštanja, Kajuhova c.

Neprimerna hitrost

Voznik avtosterne CE 609-07 Zdravko Stropnik je 30. decembra peljal po Celjski cesti proti križišču s Prešernovo cesto v Velenju. Glede na stanje cestišča je vozil z neprimerno hitrostjo. Ko je pripeljal pred trgovino Zarja je bil pred njo parkiran avtomobil CE 175-60. Ker mu je pripeljal nasproti neznan voznik je Stropnik začel zavirati, vendar vozila zaradi spolzke ceste ni mogel ustaviti. Zadel je zadnji del avtomobila in ga potisnil naprej približno 2 metra. Škode je za okoli 900 dinarjev.

križišče Partizanske, Foitove in Celjske ceste v Velenju, se je postavil na prometni pas, kjer je dovoljena vožnja naravnost in zavijanje v desno. Za njim je pripeljal voznik osebnega avtomobila CE 769-02 Milan Mazej, ki je vozil po levem prometnem pasu in hotel peljati naravnost skozi križišče. Voznik Bajcer pa je z vozilom zavil v levo in zapeljal na Celjsko cesto proti Kolodvorski restavraciji. Tako je zaprl pot vozniku Mazeju. Prišlo je do trčenja. Škode je za okoli 8.000 dinarjev.

● Spolzko vozišče

Iz Velenja proti Arji vasi je 30. decembra vozil voznik osebne avtomobila CE 408-72 Borislav Zgonjanin. Ko je pripeljal v desni ovinek do gostilne Zajc ga je zaradi velike hitrosti zaneslo na neutrjeno bankino, po kateri je vozil 25 metrov. Ko mu je uspelo zaviti na vozišče, ga je na spolzkem vozišču obrnilo za 90 stopinj, tako da je čelno trčil v avtomobil PD 115-54, ki je v tem času pravilno pripeljal iz nasprotne strani. Zgonjanin je vozil tudi pod vplivom alkohola, škode pa je za okoli 9000 dinarjev.

● Trčenje v križišču

Voznik osebne avtomobila CE 717-69 Zvonko Bajcer je peljal 3. januarja iz Šoštanja proti Velenju. Ko je pripeljal v

Marija Skornišek

Kadar imate opravke na občinskem komiteju zveke komunistov, se boste prav gotovo srečali tudi z Marijo Skornišek. Prijazno vam bo razložila, če jo boste kaj vprašali vedno pa vam bo pripravljena tudi kaj svetovati.

Marija je bila doma iz Mislinje. Najprej se je zaposlila v Slovenj Gradcu, v Velenju pa je prišla leta 1961. Tu se je zaposlila pri skupnosti socialnega zavarovanja, leta 1963 pa se je premestila k občinskemu komiteju zveke komunistov, kjer je sprva delala tudi za socialistično vzgo delovnega ljudstva. V tem času se je vpisala tudi na srednjo ekonomsko šolo, ki jo je ob delu in družini, imela je majhnega otroka, uspešno končala. Marija pravi, da je bilo treba trdo delati, šlo pa je.

Marija Skornišek

Marijino delo je zelo pestro. Všeč ji je še posebno, ker se ne ukvarja samo s financami, ampak ima precej opravka tudi z ljudmi ter z organiziranjem raznih sestankov in podobno. Tu se ustavljajo ljudje, ki rabijo kakšne nasvete pri delu v političnih organizacijah in Marija jim rada svetuje.

Delo, ki ga opravlja Marija Skorinšek zahteva, da se tudi sama vključuje v družbenopolitično delo. Marija je članica zveke komunistov že od leta 1963. Tudi sicer mora biti na tekočem z vsemi spremembami v organizacijah, saj samo v tem pri-

meru lahko uspešno opravljajo svoje delo. Sicer pa Marija dela zelo rada. Nikoli ji ne odveč, če se mora zaradi dela odpovedati svojemu prostemu času. Pogosto mora namreč popoldan seje, ker pa sodeluje tudi v raznih krajevnih organizacijah, ji tudi to vzame precej časa.

Ko nam je Marija takole pripovedovala bi bilo nesmiselno vprašati, kaj dela v prostem času, zato smo jo vprašali raje s čim se poleg službe in dela v raznih organizacijah, še ukvarja. Marija Skornišek zaradi dela nika-

kor ne zanemarija družine, ima šestnajsetnega sina, zelo veseli pa jo tudi delo v gospodinjstvu. Kadar pa ima kaj časa, ki ga lahko porabi zase, pa prebere kakšno knjigo.

Ko smo Marijo obiskali v njenem delovnem mestu, nam je sicer prijazno sprejela, ki pa smo ji povedali, kaj bi želeli, je nikakor nismo mogli prepričati, da bi jo predstavili v našem časniku.

Trdila je, da je mnogo občanov, ki imajo za to več zaslug. Prepričani smo, da je Marija v političnih organizacijah naredila že zelo veliko, kljub temu, da se ukvarja bolj z administrativnim delom, kot je sama poudarila.

Delavska univerza Velenje

bb v februarju oziroma v marcu 1976 organizirala: začetni in nadaljevalni tečaj KROJENJA IN ŠIVANJA v sodelovanju s firmo »BAGAT« Zadar TEČAJ STROJNEGA PLETENJA v sodelovanju s podjetjem za zunanjo trgovino »MERKUR« Zagreb

Tečaj strojnega pletenja je namenjen vsem tistim, ki imajo pletilne stroje in si želijo znanje strojnega pletenja izpopolniti. Na tečaju dela vsaka tečajnica na svojem pletilnem stroju.

Tečaj krojenja in šivanja bo organiziran tako, da izmehsko delo ne bo ovira za redno obiskovanje tečaja.

Za posamezni tečaj se lahko prijavite osebno, pismeno ali telefonično (tel. št. 850-153) vsak dan od 7. do 12. ure, ob ponedeljkih in sredah pa tudi od 15. do 18. ure. Podrobnejše informacije boste dobili ob vpisu.

Prijave za navedena tečaja bo sprejemala Delavska univerza Velenje do vključno 30. januarja 1976.

GOSTINSKO PODJETJE

»PAKA« Velenje

se zahvaljuje vsem gostom, ki so pričakali novo leto 1976 v novi večnamenski dvorani v Velenju in v hotelu »PAKA«, hkrati pa jih obvešča, da bo veliko pustovanje v večnamenski dvorani na pustno soboto, 28. februarja 1976, s pričetkom ob 20. uri.

V hotelu »PAKA« bo pustovanje na pustno soboto in pusti tork, v restavraciji »JEZERO« pa bo pustovanje na pusti tork.

Maske bomo nagradili z lepimi nagradami.

Poskrbeli bomo za pravo pustno rajanje.

Vsi vlijudno vabljeni

hotel paka